I REMEMBER THE DAYS OF OLD

MEMOIRS, DIARIES AND WRITINGS OF ISRAELI DIPLOMATS

I REMEMBER THE DAYS OF OLD

MEMOIRS, DIARIES AND WRITINGS OF ISRAELI DIPLOMATS

MOSHE FOX

EXHIBITION — JEWISH NATIONAL AND UNIVERSITY LIBRARY BERMAN HALL — JERUSALEM — MAY 1998

ACKNOWLEDGMENTS

Without the support and encouragement of Eytan Bentsur, the director-general of the Ministry of Foreign Affairs and Professor Israel Shatzman, the outgoing director of the Jewish National and University Library, this exhibition and catalog would not have been possible. My colleagues in the Foreign Office, Yaakov Levy, David Kornbluth, Zev Sufott, Moshe Yegar and Danny Kyram, assisted me with their wise and timely council. Pinina Kretchmer researched the biographical notes with endless patience. Professor Naftali Kadmon, Department of Geography, the Hebrew University of Jerusalem guided me through the maze of geographic names. Both Gali Zaken and Talia Greenberger devoted long hours to typing and processing the manuscript. Thanks also go to my wife Helen Fox and my colleague Tsuriel Rafael for their work translating and editing the English introduction of the catalog. The librarians of the Foreign Ministry made available the volumes missing from my personal collection. Rafael Weiser, the director of the Department of Manuscripts and Archives of the National Library, oversaw the preparation of the catalog and exhibition from day one. I would also like to thank Pinchas Moshe, the graphic designer. With gratitude and appreciation, I would like to express my thanks to all those who contributed their talents and made this exhibition possible.

Moshe Fox

As part of the celebration of Israel's 50th year of independence, the National Library, in conjunction with the Ministry of Foreign Affairs is presenting an exhibition of the published works of members of the Israeli Foreign Service. As I began assembling a list of books and authors I was continually surprised by the wide range of subjects and the sheer volume of books written by my colleagues in the Foreign Service. The wealth of literature is a tribute to the people serving Israel abroad and a treasure for researchers and students of Israeli foreign policy.

A. ABOUT THE AUTHORS

The leaders of political Zionism, especially those who dealt with its diplomatic activities, left a substantial legacy of memoirs and writings which has been enriched by succeeding generations of diplomats. The political and diplomatic efforts to establish a renewed independent entity for the Jewish people were recorded by Theodore Herzl, Chaim Weizmann, David Ben Gurion, Ze'ev Jabotinsky, Nahum Goldmann, and Stephen Wise among others. These Zionist leaders, as well as all three directors of the Political Department of the Jewish Agency recorded their diplomatic activities. Frederick Kisch, Chaim Arlosoroff and Moshe Shertok (Sharett), who headed the Political Department of the Jewish Agency, the diplomatic arm of the pre-state Yishuv, kept detailed diaries and published accounts of their diplomatic endeavors. Members of the Israeli Foreign Service, who have published over 230 memoirs, diaries and writings to date, are following a rich tradition of authorship. From the early activities of political Zionism in Europe and Palestine until today, when we celebrate 50 years of independence, Israeli diplomats have been serving their country both as civil servants and historians, recording their diplomatic activities and documenting the experience of Israel's evolving relations in a collection of literature surprising in its depth and scope.

The list of authors includes senior members of the Israeli Foreign Service since its inception. Ministers, director-generals, heads of mission, legal advisors and the whole gamut of foreign service envoys put their experiences into words and contributed to this growing collection of diplomatic literature. Among the authors one even finds a spy who was "planted" in the Foreign Ministry! Even he recorded his experiences. Almost all foreign ministers have written - Moshe Sharett, Golda Meir, Abba Eban, Moshe Dayan, Yitzhak Shamir, Shimon Peres, and Moshe Arens. Our list of published authors includes all deputy foreign ministers - Yehuda Ben Meir, Benyamin Netanyahu and Yossi Beilin. The majority of director-generals are also on this distinguished list - Walter Eytan, Yacov Tzur, Chaim Yahil, Gideon Rafael, David Kimche, Avraham Tamir, Uri Savir, and Eytan Bentsur. Many ambassadors in major capitals of the world recorded their experiences. Most were civil servants while some were political appointees drawn from the private or public sector, frequently from the highest echelons of the army and police.

Nearly all the founders of the Israeli Foreign Service are among the authors, including the first foreign minister, Moshe Sharett, the first director-general, Walter Eytan, and the first group of diplomatic emissaries. Our first emissaries headed "legations" and bore the title of "minister." Only when Israel's diplomatic missions became embassies did those who headed them receive the title "ambassador." Among the first group of ministers assigned abroad

were Eliyahu Elath, Shlomo Ginossar, Moshe Ishai, Golda Meir, Yacov Tsur and Eliyahu Sasson. They were all involved in diplomatic activities on behalf of the Political Department of the Jewish Agency from the 1930's. The graduates of the first school of Israeli diplomats also contributed volumes to this collection. The school, in operation from 1947 to 1948, trained the first professionals for the future Israeli Foreign Service. Most of the school's graduates went on to serve in the Israeli Foreign Service and the authors include Ambassadors Moshe Erel, Pinhas Eliav, Esther Herlitz and Michael Pragay.

Among the authors appear a father and son - the late Eliyahu Sasson, and his son Moshe. The father, Eliyahu, started his diplomatic career with the Political Department of the Jewish Agency and later became an ambassador to Ankara, Rome and Bern. The son, Moshe Sasson, followed his father into Israel's Foreign Service and became ambassador to Turkey, Italy and Egypt. Though the Sassons are the only pair to publish, they represent a phenomenon of young diplomats following their parents' footsteps into the Ministry of Foreign Affairs. Two sons of Israeli diplomats - Uri Savir and Eytan Bentsur (both authors on this list) have served as director-general, the highest career position in the ministry.

The spouses of six Israeli diplomats observed the activities in the diplomatic arena and published their unique perspective in their own memoirs. Myriam Kubovi wrote about her experiences in Prague and Warsaw in the early 50's. In her book *Eshet Zir Israel Be-Prague Ube-Warsaw* [The Spouse of the Israeli Minister to Prague and Warsaw] she describes her husband's activities while praising the local support staff who helped him to carry out the diplomatic work. Mrs. Kubovi was stationed in Prague during the dreadful period of the Slansky mock trial. In Warsaw, the communist regime oppressed the Polish people. Those were the days when Zionism became a dirty word and Jews were pilloried on the slightest suspicion. Mrs. Kubovi, depicting the unofficial aspects on her assignment, portrays the mood and way of life among the Poles and Czechs in those dark days.

Bracha Habas, a journalist and author, whose husband, David Ha-Cohen, was the first Israeli ambassador to Rangoon, published a series of articles on her experiences in China, India and Burma. They first appeared in the "Davar" daily newspaper. The articles were collected and published in a book, *Olamot Rechokim* [Distant Worlds]. She published this a decade before her husband wrote his memoirs of that period.

In 1965 Joan Comay, the wife of the ambassador to the U.N. published a book, on the 20th anniversary of the UN, which sympathetically reviews the multiple activities of the organization and its agencies. She expounds on U.N. peace keeping forces, with special emphasis on their role in the Middle East.

Lea Rabin published two books of memoirs. In both she wrote extensively about the eventful days of her posting in Washington with her husband Itzhak Rabin, the fourth ambassador of Israel to the United States. The first book of memoirs, *Kol Ha-Zeman Ishto* [His Non Stop Wife], was published in 1988 during Itzhak Rabin's lifetime. Mrs. Rabin's second book of memoirs, *Holechet Be-Darko* [Walking in his Footsteps] became a memorial to a fallen leader assassinated in the midst of vital public service.

Nitza Ben Elissar, the wife of the first Israeli ambassador to Egypt, details her experiences and hardships in Cairo, an environment that alternately projected alienation and aversion. Like Braha Habas before her, she was able to publish her memoirs long before her husband. As spouses of Israeli diplomats, the censorship restrictions placed upon government officials did not apply.

Hana Raviv described the history of the Bentwich House in London in her book published in 1998. Since 1948, when diplomatic relations were first established with London, the house has functioned as the residence of the ambassador of Israel to the Court of St. James. In her book A House of Memories the author described the house and its tenants in the last five decades. She also devoted a good part of her book to the Bentwich family's history, their affiliation to Zionism and the houses their descendants built in Zichron Ya'acov - Lange House and Daniel House.

The extensive diplomatic activities in the American arena hold a notable place in the voluminous literature of memoirs. There is an old saying in the Foreign Ministry that "no Israeli diplomat is fully qualified until he has served in Washington" and the abundance of memoirs centered around Washington endorses this view. Washington's place as a center of diplomatic activity to maintain Israel's security and well-being is documented at length in the memoirs of the ambassadors Eliyahu Elath, Abba Eban and Itzhak Rabin. Washington also figures in the memoirs of many other diplomats who were stationed in Washington in junior positions and later moved on to other postings, rising through the diplomatic hierarchy. It should be noted that since the Six Day War, Washington has become the center of diplomatic efforts to bring an end to the Arab-Israeli conflict and, in the last two decades, to advance the peace process.

Three other missions - the permanent mission to the United Nations in New York, and the embassies in Moscow and Bonn - are well represented in this collection of memoirs and writings. Apparently there is something special in each of these postings which impacted on the Israeli emissaries.

Ambassadors Abba Eban, Michael Comay, Yosef Tekoah, Gideon Rafael, Chaim Herzog, Yehuda Blum, Benyamin Netanyahu and Gad Yaacobi, eight out of eleven Israeli representatives to the U.N., published books of their speeches and memories. Standing in front of the General Assembly or appealing to the Security Council, they seemed to speak not just to the group of representatives in the audience, but rather became the "Voice of Israel" addressing the "nations of the world", as if the entire world was listening to the complaints of the Jewish state. This feeling of mission surrounding the Israeli representatives did not dissipate even during the height of the "Cold War" when the unrestrained influence of the Soviet bloc turned the UN into an arena for Israel bashing.

Moscow is another station that prompted diplomats to record their impressions. Ambassadors Golda Meir, Mordecai Namir, Eliezer Doron, Yosef Govrin, Katriel Katz, and Aryeh Levin, came face to face with the reality of dealing with an antagonistic government that imposed silence on Jews whose cries for freedom resonated throughout the world.

Bonn, the capital of the Federal Republic of Germany, appears often in this collection of memoirs. Full diplomatic relations between Israel and Germany were established only in March 1965. However, from the time that the Reparations Agreement was signed in 1952, diplomatic relations between the two states were maintained through the Israel Trade Mission stationed in Cologne and manned by Israeli officials from the Ministry of Finance and the Ministry of Foreign Affairs. Felix E. Shinnar, who served as the first head of the Israel Trade Mission, and who was granted the rank of ambassador in 1958, published memoirs of his service in Germany. Asher Ben Natan, Yohanan Meroz and Avi Primor, subsequent ambassadors to Germany, also published recollections of their service in Germany, where the shadows of the past hung heavily over every step they took. A former ambassador to Bonn was overheard warning a colleague about to be posted to Germany, "This is the only posting where it is forbidden to fall in love with the country you're living in." From these four books, we can see that all the Israeli diplomats in Germany served "under the yoke of necessity and emotion," the title of the book of the first Israeli emissary, Felix E. Shinnar.

B. THE BOOKS

There is a popular new literary form in the West today called "kiss and tell." These books, written by public figures, usually in the political sphere, are rushed into print the moment the authors leave their political post. The authors use confidential and insider information to settle old scores with colleagues and bosses. As a rule, no one escapes the mud-slinging. In Israel, there is no parallel to this genre, which has become a staple of many publishing houses abroad. Authors, presently and formerly in the civil service, are legally obligated to submit their manuscript to the inspection of the military censor, to prevent leaks of military information, and then to a ministerial committee for approval of publication by civil servants. This obligation forestalls the precipitous publication of inside and classified information. Actually, when that type of information reaches the Israeli public, it is usually first leaked to the newspapers or television. By the time the information is collected into memoirs and approved for publication, the juicy gossip is already stale.

The motivations of the authors in this catalog are diverse. Often, memoirs were written at the end of a long, productive career, sometimes in the face of death. When the late Netanel Lorch's health began to fail he understood that "the moment has come to summarize and to prepare the final accounting. I have reached the 11th hour, the dusk before the dark, and the time has come to tell my story-because if I hesitate, memory will fail me and the tales I have to tell, only I and those of my generation remember." Lorch's final book of memoirs was published several days before his death.

Some diplomats saw memoirs as a way of summing up extended and exciting careers. For other authors, a mission abroad was a solitary and unique chapter of their lives which they wanted to record. Both these types of authors, the career and short term diplomat, felt a common drive to express the feeling of being a pioneer, the first to represent the new state, the first to raise the flag. A common thread is woven through these books, the perception that they were witnessing the creation, the making of history.

Gideon Rafael starts his book *Destination Peace* by describing the "Opening Night in the Foreign Ministry." In the first chapter he gives a semi-comic account of the night after the declaration of Israeli independence. The first Israeli foreign minister handwrote the statement to the nations announcing the establishment of the State of Israel and Gideon Rafael went to the telegraph office to send the historic document, only to discover that the telegraph official would not send the document without advance payment! In retrospect, this is an ordinary story of bureaucracy, but because it deals with the early days, with the mechanics of creating a state, the story is significant and it is this link to history that compels the author to recount the tale.

Like Gideon Rafael, others who felt the same historical significance of their otherwise mundane activities, and carefully wrote and saved their memoirs and frequently published them. This was true for the second generation of Israeli diplomats as well as the first. Events bearing the mark of genesis occurred over and again in Israeli diplomatic life. The Six Day War and the preceding days was such a period. Hanoch Bartov, at the time the cultural affairs attache in London, wrote, "It was as if we were touching something ephemeral, as if we were awaiting the end of days, a rumor of the battle between Gog and Magog, the coming of the Messiah."

The peace process that began with the historic visit of Sadat to Jerusalem was a rich source of historical significance for diplomat authors. Breaking down the walls of hatred after generations of conflict and establishing direct communication with those who until yesterday were considered enemies left a deep mark on the writers of memoirs and autobiographies. It is no coincidence that three ambassadors to Egypt recorded the details and sensations of the presentation of credentials ceremony. This is, on the face of it, an important, but a common occurrence for an ambassador. However, when the ceremony is in Egypt, the largest Arab state and formerly our sworn enemy, a simple ceremony takes on an added significance. Ben Elisar, Sasson and Dowek were touched by the importance of the moment and described the sensation of hearing the Hatikvah played during the ceremony. Eliyahu Ben Elisar, the first ambassador to Egypt, in his typically understated way, recounts," ... the sounds of Hatikva suddenly burst from the instruments of the Egyptian military band. Did I feel thrilled? Thrilled is a gross understatement. I was as a man who lived in a different era."

Moshe Sasson, Israel's second ambassador to Egypt, was the last Israeli to present his credentials to Anwar Sadat. While the military band was playing Hatikva, Sasson hummed along and thought:

There are a few amazing moments in a man's life when a aggregation of memories suddenly floods in one after another. In those few seconds, my friends, boys who studied with me in a Jerusalem high school, appeared before me. Some of them fell fighting the Egyptian army in the War of Independence. I saw my father-in-law, Shmuel Sokolov, who was killed during Egyptian bombing of the Jerusalem neighborhood, Malcha. The Egyptian plane that bombed Tel Aviv the day following the declaration of independence appeared before my eyes. I was scheduled to interrogate the pilot after his plane was shot down. A voice was ringing in my ears - the voice on the radio of a young officer, Mohamed Al Sadat, one of the Free Officers, reading "announcement number one" of the Egyptian rebellion in 1952...

and the voice of Ben Gurion, stretching out a hand to the young Egyptian rebels... and the voice that returned again and again was the shaking voice of my wife. Bring the children home from school quickly, I told her when I called immediately following the destruction of the Egyptian Air Force in the Six Day War. . .

...The band finished playing Biladi Biladi and Hatikva, but this time it was a totally different Hatikva. This was a special tikva (hope), my personal hope, and the nation's hope, whose essence was to do all feasible to develop this peace in the memory of those who fell and for the security of our children and grandchildren.

When the fourth Israeli ambassador to Egypt, Ephraim Dowek, heard the Egyptians play Hatikva, his heart overflowed. As the band played, he wrote, "I felt weak in the knees and tears filled my eyes. I could barely control my feelings as the strains of our national anthem filled the air and the Israeli flags flapping in the breeze. And how could I? As much as I wanted to appear unruffled, playing the cool diplomat in full control, the greatness of the moment thrilled every fiber of my body. I was about to present my credentials to the President of Egypt, the Arab country of my birth, the land I fled as a voiceless refugee."

The consciousness of being a pioneer toucuhed Israeli diplomats even in places without great drama, or world-shaking events, when they were the first to set up diplomatic relations. Rafael Ruppin, a fisherman and teacher, who was appointed the first Israeli emissary to Tanganyika (later known as Tanzania) wrote, "The people of Tanganyika didn't know Israel and Israelis didn't know Tanganika. In the long history of the Jews and the shorter history of the Tanganyikans we hadn't met until that moment." This meeting was enabled by Ruppin's appointment to Dar-A-Salam. Indeed, he was assigned to a state that was not yet established, having arrived in April 1961, before Tanganika became independent from Britain in December 1961. Every step he took in the country was a new beginning, whether it was administrative, setting up a new office in a new land, or diplomatic, political activity, such as technical assistance in programs of cooperation designed to help the people of that country.

Ruppin's memoirs were published 23 years after his tour of duty and yet nothing of the feeling of being present at the creation was dulled. All the diplomats who were the first to fly the flag of Israel after newly established relations felt the same thrill of making history.

C. THE EXHIBITION

"Books, ladies and gentlemen, books and more books." Gashash Trio of Israel

The peddler's cry of the Gashash skit pokes fun at all book lovers, but is especially applicable to the Foreign Ministry which has churned out an unprecedented number of books in its 50 years of existence. This profusion of writings confirms Harold Nicolson's claim that diplomacy, "as it implies, is a written, rather than a verbal art."

Autobiographies and memoirs have become a popular form of literature today. Memoirs, especially of the common man have become a commercial hit in the publishing world. The prolific writings of diplomats in the Israeli Foreign Service is only a stream in the river of

documentary publications of individuals, groups and organizations in Israel. There is hardly an anniversary of an individual, organization, or town, marginal as it may seem, that is not marked by the publication of a book. However, in relation to other countries, the sheer number of authors among Israeli diplomats is unprecedented.

The copious amount of memoirs and writings was a challenge and dilemma for the curator of this exhibition. Clearly, not everything could be exhibited. Which books should be included and which left out? It should be made clear that this catalog does not include all works published by Foreign Ministry personnel and their spouses, and it was not intended to be all inclusive. When selecting from the rich legacy of writings of Israeli diplomats, we tried to choose and display only those works which directly reflected the diplomatic mission of the author, or the lifestyle and adventures of serving abroad. Clearly, the diplomatic experience impacted on the writings of all our authors, but to be included in this exhibition and catalog, the link between the posting and the publication had to be obviously manifest.

This definition is exclusionary, and works of fiction, novels, mystery and science fiction written by Israeli diplomats are missing from the catalog and exhibition. We were also not able to include poetry, translations, collections of folk tales and legends, and dictionaries. Many Israeli diplomats were recruited from the academic world, and returned to teaching after their posting abroad. These scholars published before and after joining the Foreign Service, and only the books directly related to their diplomatic experience were included. Some career diplomats wrote nonfiction that was not related to their diplomatic service, such as historical research or books on political science or law. We arbitrarily left out a wealth of articles published in periodicals over the years. In the same way we left out a large collection of training material written by diplomats and spouses. These manuals include guides to heads of mission, diplomatic correspondence, etiquette, Jewish holidays, public appearances and consular affairs. These guides and others like them have been basic reading for generations of diplomats. We are only sorry that this catalog and exhibition was not able to reflect in its entirety the astounding richness of literature produced over the years by Israeli diplomats and, unfortunately, too many works had to be left out.

In addition to 39 volumes of collected documents pertaining to Israeli foreign affairs, the core of the works in this collection are diaries, memoirs and autobiographies. There are very few chronological diaries in this collection. Among the diarists, Moshe Sharett is unique. Sharett wrote, with rare candor, regular, detailed accounts of his impressions, thoughts and experiences. He unburdened his anxiety and contemplated his perplexity through journal writing, with a frankness astounding for one in the highest political echelons. With an eye to eventual publication, Sharett hid nothing from his future readers. Other writers looked back, recounting adventures in retrospect. Some wrote their life stories, some wrote about only one chapter in their career. Thus, Itamar Rabinovitch centered his memoirs only on the negotiations with Syria he led as Ambassador to the United States.

Other authors organized their memoirs by geography, not chronology and focused on their experiences in a certain country. Others collected speeches and articles and published them in one volume. Asher Ben Natan collected letters he received and presented them as a mirror of his tenure in Germany.

Apart from its literary merit, it is clear that this collection of writings is a valuable source for historical research. Its importance stems not from new or shocking information divulged, but from the personal perspective on diplomatic and historic developments in the past half century.

The catalog includes short biographical notes on the authors. In the interest of brevity we have listed only the senior positions each author held. The biographies have been based in great part on data in the personnel department of the Foreign Ministry. With very few exceptions, Israeli diplomats were compelled to Hebraize their names during their service, and the Hebrew name is the one listed in the catalog. The authors are listed alphabetically by the Hebrew name. Various editions are not listed, but translations are listed in most cases. The names of cities and countries have been written using the common short form (e.g. Romania and not The Socialist Republic of Romania) and the common international name (exonym) but not the popular national name, (e.g. Jerusalem and not Yerushalayim).

This exhibition was born when the love of reading and love of collecting overwhelmed my bookcases. As the collection swelled, I felt it was time to share this wealth with a wider audience. This collection highlights the achievements and talents of the members of the Israeli Foreign Service and I hope that presenting the abundance of literature produced by our diplomats will promote and facilitate research on the history of the Ministry of Foreign Affairs.

Moshe Fox, Ministry of Foreign Affairs

On the occasion of the 50th Anniversary of Israeli Independence

1949 - חבר כנסת – 1949 – חבר כנסת

1953 - PRIME MINISTER – ראש הממשלה – 1953

1961 - CHAIRMAN, WORLD ZIONIST ORGANIZATION יושב ראש ההסתדרות הציונית – 1961

משוט באסיה; יומן מסע, תל אביב, דבר, 1957.

בשער האומות, 1946–1949, תל אביב, עם עובד, 1958.

יומן אישי, א-ח, תל אביב, ספרית מעריב, 1978.

SASSON, MOSHE

ששון, משה

וולד 1925, SYRIA נולד 1925, SYRIA נולד 1925, SYRIA נולד 1925, SYRIA עלה 1927 נולד 1927 ואואוק 1960 - MINISTER TO TURKEY 1960

1966 - DIRECTOR, ARMISTICE AFFAIRS DIVISION שביתת נשק – 1966 – מנהל המחלקה לעניני שביתת נשק

1967 - ADVISOR TO THE FOREIGN MINISTER FOR עניני ערבים – 1967

ARAB AFFAIRS

1969 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR MIDDLE – סמנכ"ל לעניני מז"ת – 1969

EASTERN AFFAIRS

1973 - AMBASSADOR TO ITALY **באיטליה – שגריר באיטליה**

1977 - DIRECTOR, POLITICAL RESEARCH CENTER – מנהל המרכז למחקר מדיני

1978 - ASSISTANT DIRECTOR FOR WESTERN EUROPEAN AFFAIRS – סמנכ"ל אירופה – 1978

1981 - AMBASSADOR TO EGYPT – שגריר במצרים – **1981**

שבע השנים בארץ המצרים, תל אביב, עידנים, 1992.

TEKOA, YOSEF

תקוע, יוסף

1925, CHINA - 1991 מין – 1991, סין – 1991

ואMigrated 1949 1949 1949

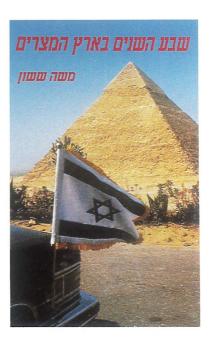
1959 - AMBASSADOR TO BRAZIL – 1959 – שגריר בברזיל

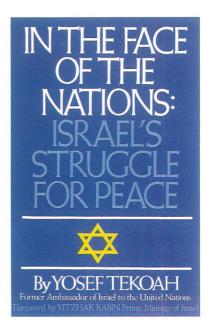
1962 - AMBASSADOR TO THE USSR **– שגריר בברית המועצות**

1967 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS AND שגריר וראש המשלחת לאו"ם, – 1967 - HEAD OF MISSION, NEW YORK

1975 - PRESIDENT, BEN GURION UNIVERSITY OF THE NEGEV – נשיא אוניברסיטת בן גוריון בנגב – 1975

IN THE FACE OF THE NATIONS; ISRAEL'S STRUGGLE FOR PEACE EDITED BY DAVID APHEK, NEW YORK, SIMON & SCHUSTER, 1976.

SHINNAR, FELIX ELIEZER

שנער, פליקס אליעזר

1905, גרמניה - 1985

1905. GERMANY - 1985

עלה 1934 IMMIGRATED 1934

1953 - DIRECTOR, ISRAEL TRADE MISSION, COLOGNE

1953 – ראש משלחת השילומים בקלן

בעול כורח ורגשות. בשליחות המדינה. יחסי ישראל-גרמניה 1951–1966 ירושלים, שוקן, 1967.

SHAKED, ELI

שקד, אלי (חתום: פלינט, אלי)

BORN 1948 HAIFA

נולד 1948, חיפה

1983 - CHARGÉ d'AFFAIRES a.i., TURKEY 1993 - CONSUL GENERAL, ISTANBUL

1983 – ממונה בתורכיה

1997 – קונסול כללי, איסטנבול

המוסדות להשכלה גבוהה במצרים, תל אביב, מכון שילוח, 1979.

SHER. YOEL

שר, יואל

BORN 1933, FRANCE **IMMIGRATED 1941**

נולד 1933. צרפת עלה 1941

1969 - AMBASSADOR TO TOGO

1969 - שגריר בטוגו

1975 - DIRECTOR, INFORMATION DIVISION

1975 – מנהל מחלקת הסברה 1988 – קונכ"ל הונג-קונג

1988 - CONSUL GENERAL, HONG KONG

1990 - AMBASSADOR TO CZECHOSLOVAKIA

1990 – שגריר בצ'כוסלובקיה

1933 - DEPUTY DIRECTOR GENERAL FOR CIS.

1993 – סמנכ"ל לעניני מזרח אירופה וחבר

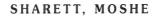
CENTRAL AND EASTERN EUROPE

המדינות

1995 - AMBASSADOR TO AUSTRIA סלובקיה וראש משלחת למוסדות האו"ם, וינה SLOVENIA & SLOVAKIA AND HEAD OF MISSION TO THE U.N., VIENNA.

1995 – שגריר באוסטריה, ושגריר לא תושב בסלובניה.

ZUM FRIEDEN UNTERWEGS; BOTSCHAFTEN EINES ISRAELISCHEN BOTSCHAFTERS IN ÖSTERREICH. DER SLOWAKEI UND SLOWENIEN. 1995-1998. KONSTANZ, HARTUNG-GORRE. 1998.

שרת, משה

1894. RUSSIA - 1965

IMMIGRATED 1906 1948 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS 1965 - רוסיה 1894 עלה 1906

1948 - שר החוץ

רפיח, צבי RAFIAH, ZWI

BORN 1935, HAIFA 1973 – יועץ לעניני קונגרס, וושינגטון 1973 - COUNSELOR FOR CONGRESSIONAL AFFAIRS.

WASHINGTON

ארה"ב; גורמי פנים והשפעתם על עיצוב מדיניות החוץ במזרח התיכון ירושלים, האוניברסיטה העברית-המכון ליחסים בינלאומים ע"ש ל. דיוויס. 1983.

SHAMIR. ITZHAK

נולד 1915, פולין BORN 1915, POLAND 1973 – חבר כנסת 1973 - MEMBER OF THE KNESSET 1977 – יושב ראש הכנסת 1977 - SPEAKER OF THE KNESSET 1980 - שר החוץ 1980 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS 1983 – ראש הממשלה ושר החוץ 1983 - PRIME MINISTER AND FOREIGN MINISTER

1984 - שר החוץ 1984 - FOREIGN MINISTER

1986 – ראש הממשלה 1986 - PRIME MINISTER

סיכומו של דבר, תל אביב, עידנים, 1994.

SUMMING UP: AN AUTOBIOGRAPHY, LONDON, WEIDENFELD & NICOLSON, 1994.

SHIMONI, YA'ACOV

1915, GERMANY - 1996	1915, גרמניה – 1996
IMMIGRATED 1936	עלה 1936
1949 - DIRECTOR, ASIA DIVISION	1949 – מנהל מחלקת אסיה
The second of th	/ / 4077

1955 – ציר בבורמה (מינאמר) וציר לא תושב 1955 - MINISTER TO BURMA (MYANMAR), LAOS. בלאוס, הפיליפינים ובציילון (סרילנקה) PHILIPPINES AND CEYLON (SRILANKA)

1957 – מנהל המחלקה למזרח אירופה 1957 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION

1960 – מנהל מחלקת אסיה 1960 - DIRECTOR, ASIA DIVISION

1964 - שגריר בשבדיה 1964 - AMBASSADOR TO SWEDEN

1969 – סמנכ"ל לעניני אסיה 1969 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR ASIAN AFFAIRS

1976 - שגריר בשויץ 1976 - AMBASSADOR TO SWITZERLAND

מדינות ערב, תל אביב, עם עובד, 1959.

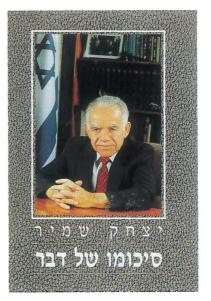
נולד 1935, חיפה

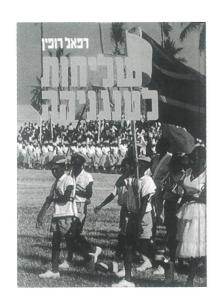
שמיר, יצחק

שמעוני, יעקב

אסיה בימינו, פרקי היסטוריה מדינית, תל אביב, יזרעאל, 1961.

מדינות ערב; פרקי היסטוריה מדינית, תל אביב, עם עובד, 1977.

RUPPIN, RAFAEL

רופין, רפאל

BORN 1919, GERMANY נולד 1919, גרמניה וMMIGRATED 1920 1920 1920

1951 - FOUNDER & PRINCIPAL, "MEVO'OT YAM" מכמורת "מבואות ים", מבואות ים", אומנהל ביה"ס הימי "מבואות ים", מכמורת הימי "מבואות ים", מכמורת מכמורת

1961 - AMBASSADOR TO TANGANYIKA, (TANZANIA) (טנזניה (טנזניה – 1961

1964 - DIRECTOR, MARITIME EDUCATION DEPARTMENT. מנהל המחלקה לחינוך ימי, 1964 – 1964 MINISTRY OF EDUCATION משרד החינוך

1970 - ADVISER TO THE MINISTER OF EDUCATION סח JEWISH EDUCATION IN THE DIASPORA

שליחות לטנגניקה, תל אביב, משרד הבטחון, 1986.

RAFAEL, GIDEON

רפאל, גדעון

וולד 1913, גרמניה 1913, GERMANY וולד 1913, גרמניה נולד 1934 וואוו 1934 אוואו 1934 וואוו 1934 אוואו 1934 וואוו 1934 אוואוו 1934 אוואווואוו 1934 אוואוו 1934 אוואוו 1934 אוואוו 1934 אוואוו 1934 אוואוו

1957 - AMBASSADOR TO BELGIUM AND HEAD שגריר בבלגיה וראש המשלחת – 1957 OF MISSION TO THE EUROPEAN COMMUNITY

1965 - AMBASSADOR TO THE UNITED – 1965 NATIONS AND HEAD OF MISSION, GENEVA האו"ם בג'נבה

1967 - AMBASSADOR TO THE UNITED אגריר וראש המשלחת לאו"ם, – 1967 - NATIONS AND HEAD OF MISSION, NEW YORK

1967 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS מנהל כללי, משרד החוץ – 1967

1973 - AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM שגריר לממלכה המאוחדת – 1973

בסוד לאומים. שלושים שנות מדיניות חוץ, מבט מבפנים, ירושלים, ספרי ידיעות אחרונות/הוצאת עידנים, 1981.

DESTINATION PEACE - THREE DECADES OF ISRAELI FOREIGN POLICY, A PERSONAL MEMOIR, NEW YORK, STEIN & DAY, 1981.

DER UMKAEMPFTE FRIEDEN: DIE AUSSENPOLITIK ISRAELS VON BEN GURION BIS BEGIN, FRANKFURT\M. ULLSTEIN, 1984.

RUBINSTEIN, ELYAKIM

רובינשטיין, אליקים

BORN 1947, TEL AVIV

נולד 1947, תל אביב

1985 – ציר בוושינגטון

1977 – יועץ לשר החוץ ומנהל לשכת שר החוץ 1977 - CHIEF OF BUREAU AND ADVISOR TO THE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

1978 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR SPECIAL DUTIES AND ADVISOR TO THE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

1978 – סמנכ"ל לתפקידים מיוחדים ויועץ לשר החוץ

1981 – יועץ משפטי של משה"ח 1981 - LEGAL ADVISOR OF THE FOREIGN MINISTRY

1985 - MINISTER, DEPUTY CHIEF OF MISSION, EMBASSY OF ISRAEL, WASHINGTON

1986 – מזכיר הממשלה

1994 – יועץ משפטי למערכת הבטחון 1944 - LEGAL ADVISOR TO THE MINISTRY OF DEFENSE

1995 – שופט בית המשפט המחוזי, ירושלים 1995 - JUDGE, JERUSALEM DISTRICT COURT

1997 – יועץ משפטי לממשלה 1997 - ATTORNEY GENERAL OF ISRAEL

דרכי שלום, תל אביב, משרד הבטחון, 1992.

ROSENNE, SHABTAI

1986 - GOVERNMENT SECRETARY

רוזן, שבתאי

נולד 1917, בריטניה BORN 1917, BRITAIN **IMMIGRATED 1947** עלה 1947

1948 - LEGAL ADVISOR OF THE FOREIGN MINISTRY 1948 – יועץ משפטי של משרד החוץ

1971 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS למוסדות האו"ם בג'נבה AND HEAD OF MISSION, GENEVA

1978 - AMBASSADOR AT LARGE

1971 – שגריר וראש המשלחת

1978 – שגריר נייד

BREACH OF TREATY, CAMBRIDGE, GROTIUS PUBLICATIONS, 1985.

DEVELOPMENTS IN THE LAW OF TREATIES 1945-1986, CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS, 1986.

AN INTERNATIONAL LAW MISCELLANY, DORDRECHT, NIJHOFF, 1993.

THE LAW AND PRACTICE OF THE INTERNATIONAL COURT, VOL.1-2, LEYDEN, SIJTHOFF, 1965.

THE LAW OF TREATIES. A GUIDE TO THE LEGISLATIVE HISTORY OF THE VIENNA CONVENTION, LEYDEN. SIJTHOFF, 1970.

PRACTICE AND METHODS OF INTERNATIONAL LAW, NEW YORK, OCEANA, 1984.

THE LAW AND PRACTICE OF THE INTERNATIONAL COURT VOLUME TWO SHABTAI ROSENNE

RABIN, YITZHAK

1922. JERUSALEM - 1995

1974 - PRIME MINISTER

1992 - PRIME MINISTER

1964 - CHIEF OF STAFF, I.D.F

1968 - AMBASSADOR TO THE

1984 - MINISTER OF DEFENSE

1973 - MEMBER OF THE KNESSET

UNITED STATES OF AMERICA

רבין, יצחק

1995 - ירושלים 1995,

1964 – רמטכ"ל צה"ל

1968 – שגריר בארצות הברית של

אמריקה

1973 – חבר כנסת

1974 – ראש הממשלה

1984 - שר הבטחון

1992 – ראש הממשלה

פנקס שירות, תל אביב, ספרית מעריב, 1979.

THE RABIN MEMOIRS, LONDON, WIEDENFELD AND NICOLSON, 1979.

RABIN, LEA

רבין, לאה

BORN IN GERMANY, IMMIGRATED 1933

נולדה בגרמניה, עלתה 1993

כל הזמן אשתו, תל אביב, עידנים/ספרי ידיעות אחרונות, 1988.

הולכת בדרכו, תל אביב, ידיעות אחרונות, ספרי חמד, 1997.

RABIN: OUR LIFE, HIS LEGACY, NEW YORK, G.P. PUTNAM'S SONS, 1997.

רבינוביץ, איתמר

BORN 1942, JERUSALEM

נולד 1942, ירושלים

1971 - PROFESSOR OF MIDDLE EAST HISTORY, אוניברסיטת ת"א אוניברסיטת המז"ת, אוניברסיטת המודיברסיטת המודיברסיט

1980 - DIRECTOR OF THE DAYAN CENTER
FOR MIDDLE EASTERN AND AFRICAN STUDIES,
TEL-AVIV UNIVERSITY

1980 – מנהל מרכז דיין ללימודי המז"ת ואפריקה, אוניברסיטת תל–אביב

1989 - DEAN OF HUMANITIES, TEL-AVIV UNIVERSITY

1989 – דיקן הפקולטה למדעי הרוח, אוניברסיטת תל-אביב

.

1990 – רקטור, אוניברסיטת ת"א

1992 - CHIEF ISRAELI NEGOTIATOR WITH SYRIA

1992 – ראש המשלחת לשיחות שלום עם סוריה

1993 - AMBASSADOR TO THE UNITED STATES

של הברית של - 1993 – שגריר ישראל בארצות הברית של

OF AMERICA

1990 - RECTOR, TEL-AVIV UNIVERSITY

אמריקה

סף השלום, ישראל וסוריה, 1992–1996, תל אביב, ידיעות אחרונות, ספרי חמד, 1998.

KEREN, MOSHE

קרן, משה

1900-1950

IMMIGRATED 1934

1949 - COUNSELOR, WASHINGTON

1951 - COUNSELOR, LONDON

1955-1900

עלה 1934

1949 – יועץ בוושינגטון

1951 – יועץ בלונדון

בעיות חולפות ובעיות של קבע; לקט רשומות, ערך: אלי שאלתיאל, ירושלים, דף-חן, תשל"ח.

בעיות חולפות ובעיות של קבע

משה קרן

RAVIV, HANA

רביב, חנה

BORN 1934, ROMANIA

IMMIGRATED 1948

ELEMENTRY SCHOOL TEACHER IN ISRAEL

& U.S., 1990 - ESTABLISHED A HEBREW ULPAN AND

LUNCH CLUB FOR IMMIGRANTS

נולדה 1934, רומניה עלתה 1948 מורה ומחנכת בבתי ספר יסודיים בישראל ובארה"ב, 1990 – מייסדת ומנהלת אולפן ומרכז לקשיש לעולים

A HOUSE OF MEMORIES - 58 AVENUE ROAD, LONDON, VALLENTINE MITCHLL, 1998.

RAVIV, MOSHE

רביב, משה

BORN 1935, ROMANIA

IMMIGRATED 1948

1965 - DIRECTOR, PRESS DIVISION

1974 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION

1976 - DIRECTOR, NORTH AMERICA DIVISION

1978 - AMBASSADOR TO PHILIPPINES

1776 MINDINGONDON TO THIER THE

1983 - DIRECTOR, ECONOMIC DIVISION

1988 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR INFORMATION

1993 - AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM

נולד 1935 , רומניה

עלה 1948

1965 – דובר משרד החוץ

1974 – מנהל המחלקה למזרח אירופה

1976 – מנהל המחלקה לצפון אמריקה

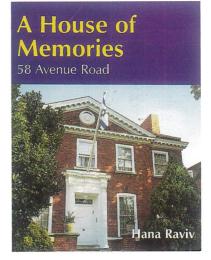
1978 – שגריר לפיליפינים

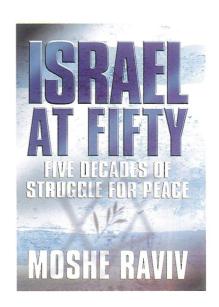
1983 – מנהל המחלקה הכלכלית

1988 – סמנכ"ל לעיניני הסברה

1993 – שגריר לממלכה המאוחדת

ISRAEL AT FIFTY: FIVE DECADES OF STRUGGLE FOR PEACE, LONDON, WEIDENFELD & NICOLSON, 1998.

COMAY, MICHAEL

קומיי מיכאל

1908, SOUTH AFRICA - 1987, דרום אפריקה – 1987, דרום אפריקה – 1946 אלה 1946 עלה 1946 בעלה 1946 אלה 1953 - AMBASSADOR TO CANADA 1959 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS AND HEAD OF MISSION, NEW YORK 1967 - AMBASSADOR AT LARGE AND ADVISOR TO THE MINISTER 1970 - AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM 1987 - שגריר לממלכה המאוחדת 1970 - AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM 1987 - 1970

U.N. PEACE KEEPING IN THE ISRAEL - ARAB CONFLICT, 1948-1975; AN ISRAEL CRITIQUE, JERUSALEM.

ZIONISM, ISRAEL AND THE PALESTINIAN ARABS; QUESTION & ANSWERS, JERUSALEM, KETER, 1983.

LEONARD DAVIS INSTITUTE, 1976.

קינן, יצחק

BORN 1911, RUSSIA נולד 1911, רוסיה 1923 IMMIGRATED 1923 אלה 1923 בילה 1923 ושאוקר 1923 אלה 1923 בילה 1923 ושאוקר 1923 אלה 1923 בילה 1923 אלה 1923

1955 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR HOUSING , סמנכ"ל משרד הבטחון לבינוי ומשק, 1955 - 1955 לתפקידים מיוחדים (1963), PLANNING & DEVELOPMENT (1969), SPECIAL (1969) (1969)

ASSIGNMENTS (1975), MINISTRY OF DEFENSE (1975) למשימות מיוחדות

"צנחן" בשירות החוץ; רשמים ורישומים, תל אביב, משרד הבטחון – ההוצאה לאור, 1995.

KIMCHE, DAVID

1972 - AMBASSADOR TO NORWAY

קמחי, דוד

1972 – שגריר בנורבגיה

BORN 1928, BRITAIN נולד 1928, בריטניה או IMMIGRATED 1946 1946 1940 1980 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS 1980 - מנכ"ל משה"ח

האופציה האחרונה; המאבק לשלום במזרח התיכון, תל אביב, עידנים, 1992.

THE LAST OPTION: AFTER NASSER, ARAFAT & SADDAM HUSSEIN: THE QUEST FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST, LONDON, WEIDENFELD AND NICOLSON, 1991.

ZIMMERMANN, ZVI (HENRYK)

צימרמן, צבי (הנריק)

BORN 1915, POLAND

נולד 1915, פולין

IMMIGRATED 1944

עלה 1944

1959 - MEMBER OF THE KNESSET

1959 – חבר כנסת

1983 - AMBASSADOR TO NEW ZEALAND,

1983 – שגריר בניו-זילנד ושגריר לא תושב

WESTERN SAMOA, TUVALO

בטונגה, סמואה המערבית ובטובלו

בין פטיש הכנסת וסדן המפלגה, תל אביב, המכון לחקר הכלכלה והחברה בישראל ע"ש י.ספיר, 1994.

קובובי, אריה לאון

KUBOVY, ARYEH LEON

1896, LITHUANIA - 1966

1966 - ליטא 1896, עלה 1948

IMMIGRATED 1948

1951 – ציר בצ'כוסלובקיה ובפולין

1951 - MINISTER TO POLAND AND CZECHOSLOVAKIA

1953 – שגריר בארגנטינה ושגריר לא תושב

1953 - AMBASSADOR TO ARGENTINA, URUGUAY.

באורוגואי, פרגואי וצ'ילה

PARAGUAY, CHILE

1958 – יו"ר הועד המנהל של "יד ושם"

1958 - CHAIRMAN OF THE EXECUTIVE BOARD, YAD VA-SHEM

, קיום, אירס, בואנוס אירס, און רעפעראטן פון א-ישראל אמבאסאדר, בואנוס אירס, קיום, .1958-1953

קובובי, מרים

KUBOVY, MYRIAM

1898, בלגיה – 1990

1898, BELGIUM - 1990 **IMMIGRATED 1948**

עלתה 1948

PUBLISHED SEVERAL BOOKS OF POETRY

מחברת ספרי שירה

אשת ציר ישראל בפראג ובוארשה, תל אביב, מסדה, 1964.

קומיי ג'ון

COMAY, JOHN

1914, SOUTH AFRICA - 1996

1996 - דרום אפריקה – 1996 עלתה 1946

IMMIGRATED 1946

AUTHOR AND EDITOR

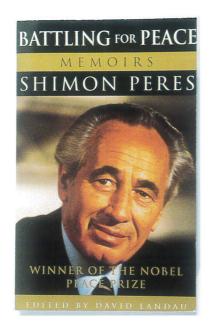
סופרת ומחברת

THE UN IN ACTION, NEW YORK, MACMILLAN, 1965

צבי (הנריק) צימרמן

בין פטיש הכנסת

1959 - MEMBER OF THE KNESSET 1959 – חבר כנסת 1959 – סגן שר הבטחון 1959 - DEPUTY MINISTER OF DEFENSE 1969 – שר הקליטה 1969 - MINISTER OF IMMIGRANT ABSORPTION 1970 – שר התחבורה והתקשורת 1970 - MINISTER OF TRANSPORTATION & COMMUNICATION 1974 - שר ההסברה 1974 - MINISTER OF INFORMATION 1974 - MINISTER OF DEFENSE שר הבטחון – 1974 1984 – ראש הממשלה 1984 - PRIME MINISTER 1986 – שר החוץ וסגן ראש הממשלה 1986 - VICE PREMIER & MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS 1988 - MINISTER OF FINANCE 1988 – שר האוצר 1992 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS 1992 – שר החוץ

המזרח התיכון החדש; מסגרת ותהליכים לעידן השלום, בני ברק, סטימצקי, 1993.

1995 – ראש הממשלה ושר הבטחון

BATTLING FOR PEACE: MEMORIS. EDITED BY DAVID LANDAU, LONDON, WEIDENFELD & NICOLSON, 1995.

COMBAT POUR LA PAIX: MÉMOIRES, PARIS, FAYARD, 1995.

THE NEW MIDDLE EAST, NEW YORK, H. HOLT, 1993.

1995 - PRIME MINISTER & MINISTER OF DEFENSE

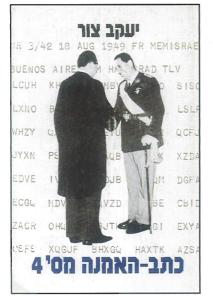
O NOVO MEDIO ORIENTE, OU, MEDIO ORIENTE: ANO ZERO, OU, MEDIO ORIENTE: O RENASCER DA PAZ. NOVA, BERTRAND EDITORA, 1994.

IL NUOVO MEDIO ORIENTE, NAPOLI, MORANO, 1994.

ORIENTE MEDIO, AÑO CERO, BARCELONA, GRIJALBO, 1993.

LE TEMPS DE LA PAIX, PARIS, O. JACOB, 1993.

DIE VERSÖHNUNG: DER NEUE NAHE OSTEN, BERLIN, SIEDLER VERLAG, 1993.

TSUR, JACOB צור, יעקב

יומן פאריס. המערכה הדיפלומטית בצרפת 1953–1956, תל אביב, עם עובד, 1968.

כתב האמנה מס' 4; שליחות דיפלומטית ראשונה בדרום אמריקה. תל-אביב, ספרית מעריב. 1981.

CARTAS CREDENCIALES NO. 4, JERUSALEM, SEMANA PUBLICACIONES, 1983.

PRÉLUDE A SUEZ; JOURNAL d'UNE AMBASSADE, 1953-56, PARIS, PLON, 1968.

PANN, ITIEL

פן, איתיאל

BORN 1922, JERUSALEM 1983 - AMBASSADOR TO BURMA

נולד 1922, ירושלים 1983 – שגריר בבורמה

התודעה הלאומית הברזילאית באפוסים הברזילאים בתקופה הקולוניאלית, תל-אביב, ביבלוס. 1972.

PRAGAI, MICHAEL

פרגאי, מיכאל

BORN 1919, GERMANY **IMMIGRATED 1936**

נולד 1919, גרמניה

עלה 1936

1968 - DIRECTOR, CHURCH RELATIONS DIVISION

1968 – מנהל המחלקה לקשרים עם הכנסיות

FAITH AND FULFILMENT: CHRISTIANS AND THE RETURN TO THE PROMISED LAND, LONDON, VALLENTINE. MITCHELL & CO., 1985.

SIE SOLLEN WIEDER WOHNEN IN IHREM LAND: DIE ROLLE VON CHRISTEN BEI DER HEIMKEHR DER JUDEN INS LAND ISRAEL, GERLINGEN, BLEICHER, 1990.

PRIMOR, AVI

פרימור, אבי

BORN 1935, TEL AVIV

נולד 1935, תל אביב

1976 - DIRECTOR, PRESS DIVISION

1976 – דובר משרד החוץ

1977 - DIRECTOR, INTERNATIONAL ORGANISATIONS מנהל המחלקה לארגונים בינלאומיים – 1977

DIVISION

1980 - DIRECTOR, AFRICA DIVISION

1980 – מנהל מחלקת אפריקה

1984 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR

1984 – סמנכ"ל לעניני אפריקה ואסיה

AFRICAN & ASIAN AFFAIRS

1987 – שגריר בבלגיה וראש המשלחת

MISSION TO THE EUROPEAN COMMUNITIES

1987 - AMBASSADOR TO BELGIUM AND HEAD OF

לקהילה האירופית

1993 - AMBASSADOR TO THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY

1993 – שגריר בגרמניה

"...MIT AUSNAHME DEUTSCHLANDS", ALS BOTSCHAFTER ISRAELS IN BONN, BERLIN, ULLSTEIN, 1997.

PERES, SHIMON

פרס, שמעון

BORN 1923, POLAND

נולד 1923, פולין

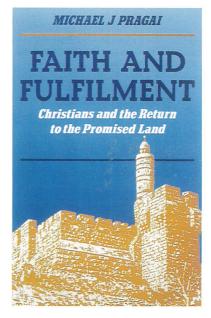
IMMIGRATED 1934

עלה 1934

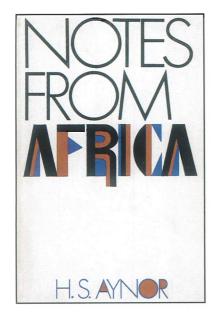
1953 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF DEFENSE

1953 – מנכ"ל משרד הבטחון

AYNOR, H.S

עינור, חנן

עלה 1935

1916, GERMANY - 1993 **1993 - 1993**

IMMIGRATED 1935

1964 - AMBASSADOR TO SENEGAL & GAMBIA שגריר בסנגל – 1964

1969 - DIRECTOR, AFRICA DIVISION מנהל מחלקת אפריקה 1969

1971 - AMBASSADOR TO ETHIOPIA שגריר באתיופיה – 1971

1974 - AMBASSADOR TO MEXICO **עגריר במכסיקו – 1974**

1977 - DIRECTOR, AFRICA DIVISION מנהל מחלקת אפריקה – 1977

NOTE FROM AFRICA, NEW YORK, FREDRICK A. PRAEGER, 1969.

האתגר האפריקני; מרשימותיו של שגריר, תל אביב, עם עובד, 1971.

AMIPAZ, GITA

עמיפז, גיטה

BORN 1923, POLAND נולדה 1923, eilלין עלתה 1950 נולדה 1950

1985 - DEPUTY DIRECTOR, DIASPORA AFFAIRS DIVISION – 1985

גם בהם פגע הצורר; יהודים מזרחיים בצרפת הכבושה 1940–1944, ירושלים, ראובן מס, 1994.

מחתרת יהודית באלג'יריה 1940–1942, תל אביב, משרד הבטחון, 1983.

LA RÉSISTANCE JUIVE EN ALGÉRIE 1940-1942, JÉRUSALEM, RUBIN MASS, 1986.

THE ROLE OF THE JEWISH UNDERGROUND IN THE AMERICAN LANDING IN ALGIERS 1940-1942, NEW YORK, GEFEN BOOKS, 1992.

SEPHARDI JEWS IN OCCUPIED FRANCE, UNDER THE TYRANT'S HEEL, 1940-1944, JERUSALEM, RUBIN MASS, 1995.

PALMOR, ELIEZER

פלמור, אליעזר

BORN 1929, ROMANIA נולד 1929, ROMANIA נולד 1929, ROMANIA עלה 1960 עלה 1960

1987 - AMBASSADOR TO URUGUAY – שגריר באורגואי – 1987

1989 - DIRECTOR, LATIN AMERICAN DIVISION במהל המחלקה לאמריקה הלטינית – 1989

1991 - AMBASSADOR AND HEAD OF DELEGATION פאריר לארגון האו"מ לחנוך, 1991 – 1991 TO UNITED NATIONS ORGANIZATION מדע ותרבות (אונסק"ו), פריס

FOR EDUCATION, SCIENCE & CULTURE, PARIS

ידידות במבחן – על יהודים וערבים, ישראלים ופלסטינים במדיניות החוץ של פרנסוא מיטראן, ירושלים, כרמל, 1998 (בדפוס).

SABEL, ROBBIE

סייבל, רובי

BORN 1941, BRITAIN

נולד 1941, בריטניה עלה 1949

IMMIGRATED 1949

1975 – מנהל המחלקה למשפט בינ"ל כללי

LAW DIVISION

1985 – יועץ משפטי למשרד החוץ

1998 - DEPUTY DIRECTOR GENERAL FOR DISARMAMENT

1985 - LEGAL ADVISOR OF THE FOREIGN MINISTRY

1975 - DIRECTOR, GENERAL INTERNATIONAL

1998 – סמנכ"ל לעניני פרוק נשק

AFFAIRS

PROCEDURE AT INTERNATIONAL CONFERENCES; A STUDY OF THE RULES OF PROCEDURE OF CONFERENCES AND ASSEMBLIES OF INTERNATIONAL, INTER-GOVERNMENTAL ORGANISATIONS, CAMBRIDGE, UNIVERSITY PRESS, 1997.

ODED, ARYE

עודד, אריה

BORN 1929, JERUSALEM

נולד 1929, ירושלים

1990 - AMBASSADOR TO SWAZILAND & LESOTHO שגריר לא תושב בלסוטו – 1990 – 1990 – שגריר בסווזילנד ושגריר לא תושב בלסוטו

1991 - AMBASSADOR TO KENYA

1991 – שגריר בקניה

.1987 אש"פ באפריקה, ירושלים, האוניברסיטה העברית – המכון ליחסים בינ"ל ע"ש ל.דיוויס, 1987

מצרים במעגל האפריקני; עמדות והתפתחויות בתקופת מבארכ, תל אביב, מרכז דיין, 1986.

הפעילות האסלאמית של מדינות ערב באפריקה. תל אביב. מרכז דייו. 1984.

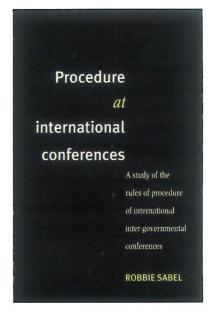
AFRICA AND ISRAEL: AFRICAN ATTITUDES TOWARD RESUMPTION OF DIPLOMATIC RELATIONS, JERUSALEM, HEBREW UNIVERSITY OF JERUSALEM LEONARD DAVIS INSTITUTE FOR INTERNATIONAL RELATIONS, 1986.

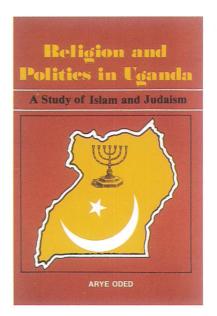
AFRICA AND THE MIDDLE EAST CONFLICT, BOULDER, RIENNER PUBLISHERS, 1987.

AFRICA, THE PLO AND ISRAEL, JERUSALEM, LEONARD DAVIS INSTITUTE FOR INTERNATIONAL RELATIONS, THE HEBREW UNIVERSITY, 1990.

RELIGION AND POLITICS IN UGANDA: A STUDY OF ISLAM AND JUDAISM, NAIROBI, EAST AFRICAN EDUCATIONAL PUBLISHERS, 1995.

ISLAM IN UGANDA: ISLAMIZATION THROUGH A CENTRALIZED STATE IN PRE-COLONIAL AFRICA, NEW YORK, JOHN WILEY & SONS, 1974.

SAHAR, YEHEZKEL

סהר, יחזקאל

1908, JERUSALEM

1908, ירושלים

1948 - INSPECTOR GENERAL, ISRAEL POLICE FORCE

1948 – מפכ"ל משטרת ישראל

1950 - AMBASSADOR TO AUSTRIA

1958 – שגריר באוסטריה

סיפור חיי; זכרונות המפכ"ל הראשון של משטרת ישראל, תל אביב, משרד הבטחון, 1992.

SUFOTT, ZEV E.

סופות, זאב עמנואל

BORN 1927, GREAT BRITAIN

נולד 1927, בריטניה

IMMIGRATED 1950

עלה 1950

1977 - DIRECTOR, DIRECTOR GENERAL'S BUREAU

1977 – מנהל לשכת המנכ"ל

1979 - DIRECTOR, WESTERN EUROPE DIVISION

1979 – מנהל מחלקת אירופה

1983 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR WESTERN

1983 – סמנכ"ל לעניני אירופה

EUROPEAN AFFAIRS

1985 - AMBASSADOR TO NETHERLANDS

1985 – שגריר בהולנד

1991 - AMBASSADOR TO CHINA

1991 – שגריר בסין

A CHINA DIARY; TOWARDS THE ESTABLISHMENT OF CHINA - ISRAEL DIPLOMATIC RELATIONS. LONDON. FRANK CASS, 1997.

SOFFER, OVADIA

סופר, עובדיה

BORN 1934, IRAO

נולד 1934, עירק

עלה 1950

IMMIGRATED 1950

1969 - AMBASSADOR TO CHAD

שגריר בצ'אד - 1969

1978 - DIRECTOR, INTERNATIONAL ORGANIZATION DIVISION בינ"ל – 1978

1981 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS

1981 – שגריר וראש המשלחת למוסדות

AND HEAD OF MISSION, GENEVA

האו"ם, בג'נבה

1983 - AMBASSADOR TO FRANCE

1983 – שגריר בצרפת

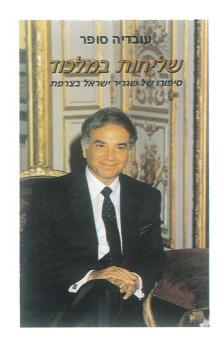
THE UNITED NATIONS AS PEACEMAKER, IRCHESTER, MARK SAUNDERS, 1984.

LES NATIONS UNIES AU MOYEN ORIENT, PARIS, PRESSES UNIVERSITAIRES DE FRANCE, 1985.

I F DIAMANT NOIR: COMMENT ON DEVIENT AMBASSADEUR D'ISRAEL PARIS, R.LAFFONT, 1987.

MISSION PIÉGÉE: UN AMBASSADEUR D'ISRAEL EN FRANCE, [PARIS], BIBLIEUROPE\DAPHNAEL, 1995.

שליחות במלכוד; ספורו של שגריר ישראל בצרפת, תל אביב, ידיעות אחרונות – ספרי חמד, 1998.

NAMIR. MORDECAI

נמיר, מרדכי

1897. RUSSIA - 1975

IMMIGRATED 1924

1949 - MINISTER TO THE USSR

1951 - SECRETARY GENERAL, HISTADRUT GENERAL

FEDERATION OF LABOUR IN ISRAEL

1956 - MINISTER OF LABOR

1959 - MAYOR, TEL AVIV

BORN 1949. JERUSALEM

1996 - PRIME MINISTER

1975 - רוסיה - 1897

עלה 1924

1949 – ציר בברית המועצות

1951 – מזכ"ל ההסתדרות הכללית של

העובדים בא"י

שר העבודה - 1956

1959 – ראש עירית תל אביב

שליחות במוסקבה, ירח דבש ושנות זעם, תל אביב, עם עובד. 1971.

NETANYAHU, BENJAMIN

1984 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS AND

HEAD OF MISSION, NEW YORK

1988 - DEPUTY FOREIGN MINISTER

1992 - MEMBER OF THE KNESSET

נתניהו, בנימין

נולד 1949, ירושלים

1984 – שגריר וראש המשלחת לאו"ם.

ניו יורק

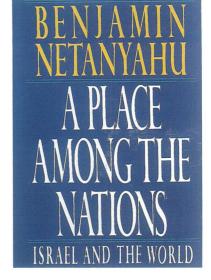
1988 – סגן שר החוץ

1992 – חבר כנסת

1996 – ראש הממשלה

מקום תחת השמש; מאבקו של עם ישראל לעצמאות, לבטחון ולשלום, תל אביב, ידיעות אחרונות. .1995

A PLACE AMONG THE NATIONS: ISRAEL AND THE WORLD, NEW YORK, BANTAM BOOKS, 1993.

SAVIR, URI

סביר, אורי

1993 – מנכ"ל משרד החוץ

נולד 1953. ירושלים BORN 1953, JERUSALEM

1984 – יועץ תקשורת לראש הממשלה 1984 - MEDIA ADVISER TO THE PRIME MINISTER

1986 – מנהל לשכת שר החוץ 1986 - DIRECTOR, FOREIGN MINISTER'S BUREAU

1988 – קונסול כללי, ניו יורק 1988 - CONSUL GENERAL, NEW YORK

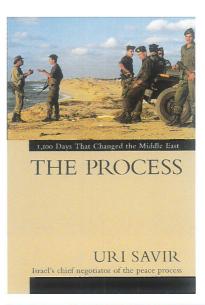
1992 – סמנכ"ל לעניני אירופה 1992 - DEPUTY DIRECTOR GENERAL FOR WESTERN

EUROPEAN AFFAIRS

1993 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

התהליך; מאחורי הקלעים של הכרעה היסטורית, תל אביב, ידיעות אחרונות – ספרי חמד, 1998.

THE PROCESS: 1100 DAYS THAT CHANGED THE MIDDLE EAST, NEW YORK, RANDOM HOUSE, 1998.

HUMAN RIGHTS IN INTERNAL STRIFE; THEIR INTERNATIONAL PROTECTION, CAMBRIDGE, GROTIUS PUBLICATIONS, 1987.

HUMAN RIGHTS IN INTERNATIONAL LAW; LEGAL AND POLICY ISSUES, OXFORD, CLARENDON PRESS, 1985.

HUMAN RIGHTS LAW MAKING IN THE UNITED NATIONS: A CRITIQUE OF INSTRUMENTS AND PROCESS, OXFORD, CLARENDON PRESS, 1986.

THE UNITED NATIONS SECRETARIAT; THE RULES AND THE PRACTICE, LEXINGTON, HEATH, 1977.

MENDES, MEIR

מנדס, מאיר

BORN 1914, ITALY
IMMIGRATED 1939
1973 - COUNSELLOR, ROME

נולד 1914, איטליה עלה 1939

1973 – יועץ ברומא

הוטיקאן וישראל, ירושלים, המכון ליחסים בינלאומיים ע"ש ל. דיוויס, האוניברסיטה העברית בירושלים, 1983.

LE VATICAN ET ISRAEL, PARIS, EDITIONS DU CERF, 1990.

שגריר ישראל בגרמניה מסכם

ספרית פועלים

MEROZ, YOHANAN

מרוז, יוחנן

BORN 1920, GERMANY

AFFAIRS

נולד 1920, גרמניה

עלה 1933

IMMIGRATED 1933

1960 – מנהל לשכת שר החוץ

1960 - DIRECTOR, FOREIGN MINISTER BUREAU 1968 - DIRECTOR, WESTERN EUROPE DIVISION

1968 – מנהל המחלקה לאירופה

1971 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR WESTERN EUROPEAN $\,$

1971 – סמנכ"ל לעניני אירופה

1974 - AMBASSADOR TO THE FEDERAL REPUBLIC OF

1974 – שגריר ברפובליקה הפדרלית של

GERMANY 1981 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR WESTERN EUROPEAN

1981 – סמנכ"ל לעניני אירופה

AFFAIRS 1983 - AMBASSADOR TO SWITZERLAND

1983 – שגריר בשויץ

גרמניה

האם היה זה לשוא? שגריר ישראל בגרמניה מסכם, תל אביב, ספרית פועלים, 1988.

IN SCHWIERIGER MISSION: ALS BOTSCHAFTER ISRAELS IN BONN, BERLIN, ULLSTEIN, 1986.

MEIR, GOLDA

מאיר, גולדה

1898. RUSSIA - 1979

IMMIGRATED 1921

1948 - MINISTER TO THE USSR

1949 - MINISTER OF LABOR

1956 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

1969 - PRIME MINISTER

1979 – רוסיה – 1979

עלתה 1921

1948 – ציר בברית המועצות

1949 – שרת העבודה

1956 - שרת החוץ

1969 – ראש הממשלה

MY LIFE, NEW YORK, G.P. PUTMAN'S SONS, 1975.

GOLDA MEIR SPEAKS OUT, EDITED BY MARIE SYRKIN, LONDON WEIDENFELD & NICOLSON, 1973.

WEIR SPEAKS OUT

MINERBI, ITZHAK

מינרבי, יצחק

BORN 1929, ITALY

IMMIGRATED 1947

1966 - AMBASSADOR TO IVORY COAST

1971 - DIRECTOR, TRAINING DIVISION

1977 - DIRECTOR, WESTERN EUROPE DIVISION

1978 - AMBASSADOR TO BELGIUM AND HEAD OF

MISSION TO THE EUROPEAN COMMUNITIES

1981 - DIRECTOR, ECONOMIC DIVISION

1983 - INSPECTOR GENERAL OF THE FOREIGN SERVICE

1986 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR

ECONOMIC AFFAIRS & INTERNATIONAL COOPERATION

נולד 1929, איטליה

עלה 1947

1966 – שגריר בחוף השנהב

1971 – מנהל מחלקת הדרכה

1977 – מנהל מחלקת מערב אירופה

1978 – שגריר בבלגיה וראש המשלחת

לקהילה האירופית

1981 – מנהל המחלקה הכלכלית

1983 – מפקח כללי של שירות החוץ

1986 – סמנכ"ל לעניני כלכלה

ושתוף פעולה בינ"ל

הוואתיקאן, ארץ הקודש והציונות; 1895–1925, ירושלים, יד יצחק בן צבי, תשמ"ו

L'ITALIE ET LA PALESTINE, 1914-1920, PARIS, PRESSES UNIVERSITAIRES DE FRANCE, 1970

MERON, THEODOR

מירון, תיאודור

BORN 1930, POLAND

נולד 1930, פולין

IMMIGRATED 1946

עלה 1946

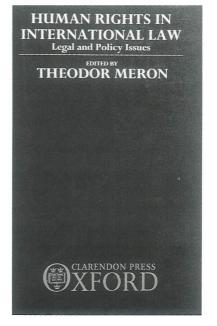
1967 - LEGAL ADVISOR OF THE FOREIGN MINISTRY

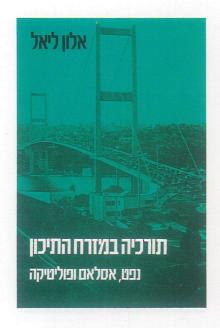
1967 – יועץ משפטי למשרד החוץ

1971 - AMBASSADOR TO CANADA

1971 – שגריר בקנדה

HUMAN RIGHTS AND HUMANITARIAN NORMS AS CUSTOMARY LAW, OXFORD, CLARENDON PRESS, 1989.

LIEL. ALON

ליאל, אלון

BORN 1948, TEL-AVIV

1981 - CHARGÉ d'AFFAIRES, a.i., TURKEY

1988 - DIRECTOR, PRESS DIVISION

1990 - CONSUL GENERAL, ATLANTA

1992 - AMBASSADOR TO SOUTH AFRICA

נולד 1948, תל-אביב

1981 – ממונה תורכיה 1988 - דובר, משרד החוץ

1990 – קונסול כללי, אטלנטה

1992 – שגריר בדרום אפריקה

תורכיה במזרח התיכון; נפט אסלאם ופוליטיקה, תל אביב, הקיבוץ המאוחד, תשנ"ד.

LAPIDOTH, RUTH

לפידות, רות

BORN 1930, GERMANY

IMMIGRATED 1938

1979 - LEGAL ADVISOR OF THE FOREIGN MINISTRY

1980 - PROFESSOR, FACULTY OF LAW,

HEBREW UNIVERSITY

נולדה 1930, גרמניה

עלתה 1938

1979 – היועצת המשפטית למשרד החוץ

1980 – פרופסור למשפטים,

האוניברסיטה העברית

THE RED SEA AND THE GULF OF ADEN, THE HAGUE, NIJHOFF, 1982.

AUTONOMY: FLEXIBLE SOLUTIONS TO ETHNIC CONFLICTS, WASHINGTON, D.C., UNITED STATES INSTI-TUTE OF PEACE, 1997.

LESHEM, MOSHE

לשם, משה

נולד 1918, פולין

BORN 1918, POLAND

IMMIGRATED 1949

1956 - SPOKESMAN, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

1959 - CONSUL, ATLANTA

1963 - AMBASSADOR TO ZAIR

1965 - DIRECTOR, AFRICAN DIVISION

עלה 1949

1956 – דובר משרד החוץ

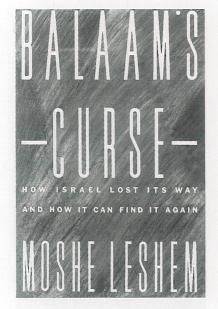
1959 – קונסול באטלנטה

1963 – שגריר בזאיר

1965 – מנהל מחלקת אפריקה

1971 - AMBASSADOR TO DENMARK & ICELAND שגריר בדנמרק ושגריר לא תושב באיסלנד – 1971

BALAAM'S CURSE; HOW ISRAEL LOST ITS WAY, AND HOW IT CAN FIND IT AGAIN, NEW YORK, SIMON & SCHUSTER, 1989.

לוקר, צבי

נולד 1915, יוגוסלביה

עלה 1939

1967 – שגריר במדגסקר

1971 – מנהל לשכת נשיא המדינה

1975 – שגריר בהאיטי

תולדות יהודי יוגוסלאוויה, כרך שני: יהודי קרואטיה ובוסניה–הרצגובינה בעידן החדש, קובץ מסות ומאמרים בעריכת צבי לוקר, ירושלים, הוצאת המפעל ההסטורי ע"ש יקיר אבנטוב – התאחדות עולי יוגוסלאוויה, תשנ"א.

יהודי וויוובינה בעת החדשה, ילקוט ב': דברי מחקר, עיון ופרקי זכרונות בעריכת צבי לוקר, ירושלים – תל אביב, התאחדות עולי יוגוסלאוויה, 1994.

יהודים באזור הקאריבים, מסמכים ועדויות לתולדות יהודי המרחב הקאריבי בעידן הקולוניאלי, ירושלים, משגב ירושלים–המכון לחקר מורשת יהדות ספרד והמזרח, תשנ"א.

LORCH, NETANEL

1960 - DIRECTOR, AFRICA DIVISION

1972 - SECRETARY OF THE KNESSET

1963 - AMBASSADOR TO PERU AND BOLIVIA 1968 - DIRECTOR, LATIN AMERICA DIVISION

1958 - CHARGÉ d'AFFAIRES, a.i., CEYLON (SRILANKA)

1925, GERMANY - 1997

IMMIGRATED 1935

LOKER, ZVI

IMMIGRATED 1939

1967 - AMBASSADOR TO MADAGASCAR

1975 - AMBASSADOR TO HAITI

1971 - DIRECTOR, OFFICE OF THE PRESIDENT

BORN 1915

לורך, נתנאל

1997, גרמניה –1997

עלה 1935

1958 – ממונה בציילון (סרי לנקה)

1960 – מנהל מחלקת אפריקה

1963 – שגריר בפרו ושגריר לא תושב בבוליביה

1968 – מנהל המחלקה לאמריקה הלטינית

1972 – מזכיר הכנסת

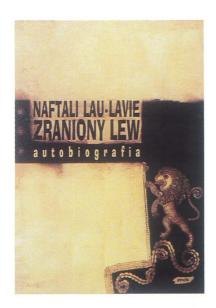
בין ישראל לעמים, תל אביב, עם עובד, 1980.

הנהר הלוחש. על פרו וישראל, תל אביב, מערכות, 1969.

שבעה פרקים ביחסי ישראל–אמריקה האיברית, ירושלים, מכון מרכזי ליחסי תרבות ישראל–אמריקה האיברית, 1972.

היום יפנה; שבעים שנותיי הראשונות ומשהו על שקדם להן, מעין אוטוביוגרפיה, תל אביב, משרד הבטחון – ההוצאה לאור, 1997.

LAU LAVIE, NAPHTALI

לאו-לביא, נפתלי

BORN 1926, POLAND נולד 1926, elלין

ואMigrated 1945 **1945**

1970 - SPOKESMAN, MINISTRY OF DEFENSE 1970

1977 - SPOKESMAN AND ADVISER TO THE FOREIGN 1977 – יועץ שר החוץ לעניני תקשורת

MINISTER ON PUBLIC RELATIONS

1981 - CONSUL GENERAL, NEW YORK קונסול כללי, ניו יורק – 1981

עם כלביא, תל אביב, ספרית מעריב, 1993.

ZRANIONY LEW; AUTOBIOGRAFIA, KRAKOW, WYDAWNICTWO ZNAK, 1997.

BALAAM'S PROPHECY; EYEWITNESS TO HISTORY: 1939-1989, NEW YORK, CORNWALL BOOKS, 1998

LADOR-LEDERER, JOSEPH

FOREIGN MINISTRY

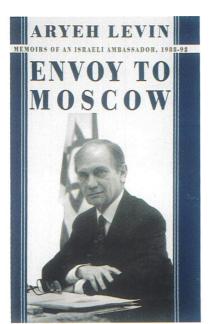
לדור, יוסף

1909, CROATIA - 1987 1987, קרואטיה – 1987, קרואטיה 1987, קרואטיה עלה 1949 1949

1965 - DEPUTY LEGAL ADVISOR OF THE סגן היועץ המשפטי למשרד החוץ – 1965

INTERNATIONAL GROUP PROTECTION: AIMS AND METHODS IN HUMAN RIGHTS. LEYDEN, SIJTHOFF, 1968.

INTERNATIONAL NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS AND ECONOMIC ENTITIES; A STUDY IN AUTONOMOUS ORGANIZATION AND IUS GENTIUM, LEYDEN, SIJTHOFF, 1963.

LEVIN, ARYEH

לוין, אריה

BORN 1930, IRAN נולד 1930, WY נולד 1930 עלה 1950 עלה 1950 נולד 1950 נולד 1950 נולד 1950 נולד 1950 עלה 1950 נולד 1950 נולד 1950 עלה 1950 עלה 1950 נולד 1950 נולד 1950 עלה 1950

1979 - DIRECTOR, MIDDLE EAST DIVISION מנהל המחלקה למז"ת – 1979

1986 - DIRECTOR, CENTER FOR POLITICAL RESEARCH – מנהל המרכז למחקר מדיני

1990 - CONSUL GENERAL, MOSCOW – קונסול כללי, מוסקבה

1991 - AMBASSADOR TO THE RUSSIAN FEDERATION שגריר בברית המועצות – 1991

ENVOY TO MOSCOW; MEMOIRS OF AN ISRAELI AMBASSADOR 1988-92, LONDON, FRANK CASS. 1996.

CAHANA, SHAMAY

1988 - INSPECTOR GENERAL OF THE FOREIGN SERVICE

כהנא, שמאי

נולד 1924, רומניה	BORN 1924, ROMANIA
עלה 1925	IMMIGRATED 1925
1972 – מנהל לשכת המנהל הכללי	1972 - DIRECTOR, DIRECTOR GENERAL'S BUREAU
1976 – שגריר ברומניה	1976 - AMBASSADOR TO ROMANIA
1981 – מנהל המחלקה לארגונים בינלאומיים	1981 - DIRECTOR, U.N. DIVISION
1983 – שגריר בדנמרק	1983 - AMBASSADOR TO DENMARK
L DUTIES מיוחדים – סמנכ"ל לתפקידים מיוחדים – 1987	1987 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR SPECIAL

התביעה ל"זכות השיבה" לפלסטינים ומשמעותה לגבי ישראל, ירושלים, מכון ל. דיוויס ליחסים

DIFFERING AND CONVERGING VIEWS ON SOLVING THE PALESTINIAN REFUGEES PROBLEMS JERUSALEM, LEONARD DAVIS INSTITUTE, 1996.

KATZ, KATRIEL

כ"ץ, כתריאל

1988 – המפקח הכללי של שירות החוץ

בינלאומיים, האוניברסיטה העברית בירושלים, 1993.

1908, POLAND - 1988 IMMIGRATED 1924 1951 - DIRECTOR, RESEARCH DIVISION 1954 - CHARGÉ d'AFFAIRES, a.i., HUNGARY 1956 - MINISTER TO POLAND 1958 - GOVERNMENT SECRETARY 1962 - CONSUL GENERAL, NEW YORK 1965 - AMBASSADOR TO THE USSR 1967 - CHAIRMAN OF THE EXECUTIVE BOARD, YAD VA-SHEM	1908, פולין – 1988 עלה 1924 1951 – מנהל מחלקת החקר 1954 – ממונה בהונגריה 1956 – ציר בפולין 1958 – מזכיר הממשלה 1962 – קונסול כללי, ניו יורק 1965 – שגריר בברית המועצות 1967 – יו"ר הועד המנהל, יד ושם
1967 - CHAIRMAN OF THE EXECUTIVE BOARD, YAD VA-SHEM 1971 - AMBASSADOR TO FINLAND	1967 – יו״ר הועד המנהל, יד ושם 1971 – שגריר בפינלנד

ברומו של עולם; פרשיות מעניני התקופה, בעריכת כ. כ"ץ, תל אביב, מפלגת פועלי ארץ ישראל, [1950]

עולמות במאבק; פרשיות מעניני התקופה, בעריכת כ. כ"ץ, תל אביב, מפלגת פועלי ארץ ישראל, 1951 עולמות במאבק; פרשיות מעניני התקופה, בעריכת כ. כ"ץ, תל אביב, עינות, 1955.

בודאפשט, וארשה מוסקבה; שגריר אל מדינות מתנכרות, תל אביב, ספרית פועלים, 1976.

ISHAI, MOSHE

1895. POLAND - 1989

IMMIGRATED 1924

ישי, משה

1989 - פולין 1989

עלה 1924

1949 – ציר ביוגוסלאוויה

1951 - ציר באיטליה

1949 - MINISTER TO YUGOSLAVIA

1951 - MINISTER TO ITALY

ארץ ברוכת שמש; זכרונות מראשית השרות הדיפלומטי של ישראל, תל אביב, המנורה, 1975.

ציר מוסמך; זכרונות מראשית השירות הדיפלומטי, תל אביב, מסדה, 1963.

COHEN, YOHANAN

כהן, יוחנן

BORN 1917, POLAND

1937 IMMIGRATED

1965 - CONSUL GENERAL, BOSTON

1968 - DIRECTOR, INFORMATION DIVISON

1969 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION

1972 - AMBASSADOR TO ROMANIA

1976 - AMBASSADOR TO FINLAND

נולד 1917, פולין

עלה 1937

1965 – קונסול כללי, בוסטון

1968 – מנהל מחלקת הסברה

1969 – מנהל מחלקת מזרח אירופה

1972 – שגריר ברומניה

1976 – שגריר בפינלנד

אומות במבחן, תל אביב, מערכות, 1985.

SMALL NATIONS IN TIMES OF CRISIS AND CONFRONTATION ALBANY, N.Y. STATE UNIVERSITY OF NEW YORK PRESS, 1989.

COHEN, YEROHAM

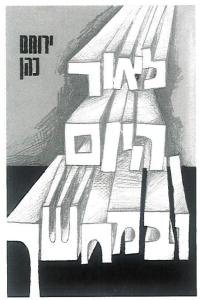
כהן, ירוחם

1916, תל אביב – 1991

1958 – קונסול בלאגוס, ניגריה

1960 – שגריר בליבריה

לאור היום ובמחשך, תל אביב, עמיקם, 1969.

המרידות המוסלמיות בתאילנד ובפיליפינים, תל אביב, מכון שילוח, 1975.

מדיניות ניטרלית – הלכה למעשה: תולדות היחסים הדיפלומטיים בין שוודיה לישראל, ירושלים, מכון ל. דיוויס ליחסים בינלאומיים, האוניברסיטה העברית בירושלים, 1993.

מאלאזיה – ניסיונות הדברות עם מדינה מוסלמית, ירושלים, מאגנס, תשנ"ו.

לתולדותיה של מערכת הסברת החוץ של ישראל, תל אביב, להב, 1986.

צ'כוסלובקיה, הציונות וישראל – גלגולי יחסים מורכבים, ירושלים, הספריה הציונית, תשנ"ז.

NEUTRAL POLICY - THEORY VERSUS PRACTICE: SWEDISH-ISRAELI RELATIONS, JERUSALEM, ISRAEL COUN-CIL ON FOREIGN RELATIONS, 1993.

CESKOSLOVENSKO SIONISMUS IZRAEL: HISTORIE VZAJEMNYCH VZTAHU. PRAHA. EAST PUBLISHING & VICTORIA PUBLISHING.

THE MUSLIMS OF BURMA: A STUDY OF A MINORITY GROUP, WIESBADEN, OTTO HARRASSOWITZ. 1972.

משה יגר

YAHIL, HAIM

יחיל, חיים

עלה 1929

1905 MORAVIA - 1974

1974 – מורביה – 1974

IMMIGRATED 1929

1949 - DIRECTOR, INFORMATION DIVISION

1951 – מנהל מחלקת הסברה

1956 – שגריר בשבדיה ושגריר לא תושב בנורבגיה

1956 - AMBASSADOR TO SWEDEN

ואיסלנד

NORWAY & ICELAND 1960 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

1960 – מנכ"ל משרד החוץ

הסוציאליזם הסקאנדינאבי בהגשמתו, תל-אביב, הקיבוץ המאוחד, תשכ"ו.

YAACOBI, GAD

יעקבי, גד

BORN 1935, KFAR VITKIN

נולד 1935, כפר ויתקין

1969 - MEMBER OF KNESSET

1969 – חבר כנסת

1974 - MINISTER OF TRANSPORTATION

1974 - שר התחבורה

1984 - MINISTER OF ECONOMICS & COMMUNICATIONS

1984 – שר הכלכלה והתקשורת

1987 - MINISTER OF COMMUNICATIONS

1987 - שר התקשורת

1992 - AMBASSADOR TO THE UNITED

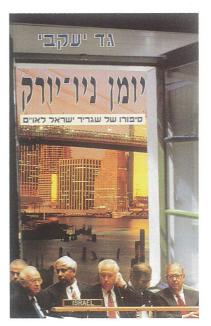
1992 – שגריר וראש המשלחת לאו"ם,

NATIONS AND HEAD OF MISSION, NEW YORK

ניו-יורק

BREAKTHROUGH: ISRAEL IN A CHANGING WORLD, NEW-YORK, CORNWALL BOOKS, 1996.

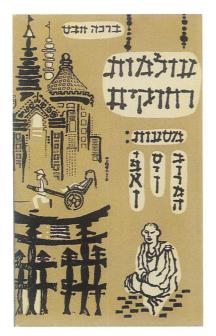
יומן ניו-יורק, סיפורו של שגריר ישראל לאו"ם, תל אביב, ידיעות אחרונות - ספרי חמד, 1997.

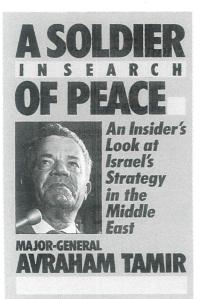

PROFESSIONS OF A LUCKY JEW

Benno Weiser Varon

VARON, BENNO

BORN 1913, CZERNOWITZ

IMMIGRATED 1956

1964 - AMBASSADOR TO THE DOMINICAN REPUBLIC

1968 - AMBASSADOR TO PARAGUAY

ורון, בנימין

נולד 1913, צ'רנוביץ

עלה 1956

1964 – שגריר ברפובליקה הדומיניקנית

1968 – שגריר בפרגואי

PROFESSIONS OF A LUCKY JEW, NEW YORK, CORNWALL BOOKS, 1992.

HABBAS, BRACHA

1900. LITHUANIA - 1968

IMMIGRATED 1907

EDITOR AND WRITER

חבס, ברכה

1968 - ליטא 1900,

עלתה 1907

עורכת וסופרת

עולמות רחוקים, תל אביב, עם עובד, תשט"ז.

TAMIR, AVRAHAM

BORN 1924. TEL AVIV

1973 - MAJOR GENERAL.I.D.F.

1984 - DIRECTOR GENERAL, PRIME MINISTER OFFICE

1986 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

טמיר, אברהם

נולד 1924, תל אביב

1973 – אלוף בצה"ל

1984 – מנכ"ל משרד ראש הממשלה

1986 – מנכ"ל משרד החוץ

A SOLDIER IN SEARCH OF PEACE: AN INSIDE LOOK AT ISRAEL'S STRATEGY, EDITED BY JOAN COMAY. NEW YORK, HARPER & ROW, 1988.

YEGAR, MOSHE

יגר, משה

BORN 1930. ARGENTINA

IMMIGRATED 1935

1964 - CHARGÉ d'AFFAIRES A.I., MALAYSIA

1969 - CONSUL GENERAL, PHILADELPHIA

1974 - DIRECTOR, TRAINING DIVISION

1975 - DIRECTOR, INFORMATION DIVISION

1980 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR INFORMATION

1985 - CONSUL GENERAL, NEW YORK

1988 - AMBASSADOR TO SWEDEN

1990 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR ASIAN

& AFRICAN AFFAIRS

1993 - AMBASSADOR TO THE CZECH REPUBLIC

נולד 1930, ארגנטינה

עלה 1935

1964 – ממונה במלאזיה

1969 – קונסול כללי, פילדלפיה

1974 – מנהל מחלקת הדרכה

1975 – מנהל מחלקת הסברה

1980 – סמנכ"ל לעניני הסברה

1985 – קונסול כללי, ניו יורק

1988 - שגריר בשבדיה

1993 – שגריר בצ'כיה

1990 – סמנכ"ל לעניני אסיה ואפריקה

HERZOG, YAACOV

הרצוג, יעקב

1921. IRELAND - 1972

IMMIGRATED 1939

1954 - DIRECTOR, U.S. DIVISION

1960 - AMBASSADOR TO CANADA

1966 - DIRECTOR GENERAL, PRIME MINISTER OFFICE

1972 – אירלנד – 1972

עלה 1939

1954 – מנהל המחלקה לארצות הברית

1960 - שגריר בקנדה

1966 – מנכ"ל משרד ראש הממשלה

הן עם לבדד ישכון: עיון הסטורי-יהודי במצב הבין-לאומי של מדינת ישראל, תל אביב, ספרית .1965 מעריב,

A PEOPLE THAT DWELLS ALONE, EDITED BY MISHA LOUVISH, NEW YORK, SANHEDRIN PRESS, 1975.

ISRAEL IN THE MIDDLE EAST: AN INTRODUCTION, JERUSALEM, LEONARD DAVIS INSTITUTE 1975.

HARRARI, HAIM

הררי, חיים

BORN 1924, EGYPT 1949 IMMIGRATED 1980 - AMBASSADOR TO MALTA

1982 - CONSUL GENERAL, ISTANBUL

נולד 1924, מצרים עלה 1949

1980 - שגריר במלטה

1982 – קונסול כללי, איסטנבול

בורונדי; תולדות יחסי ישראל-בורונדי, דצמבר 1962 – מאי 1973, ירושלים, משרד החוץ – המחלקה להסטוריה, 1974.

VERED, YAEL

ורד, יעל

BORN 1922, ISRAEL

נולדה 1922, ישראל

1968 - DIRECTOR, MIDDLE EAST DIVISION

1968 – מנהלת המחלקה למז"ת

1979 – שגרירה לארגון האו"מ לחנוך,

1979 - AMBASSADOR AND HEAD OF DELEGATION TO THE

UNITED NATIONS ORGANIZATION FOR EDUCATION.

1986 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR INTERNATIONAL

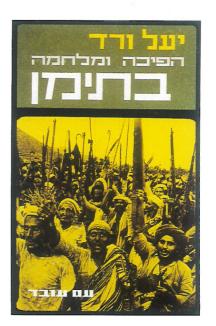
מדע ותרבות (אונסק"ו), פריס

SCIENCE & CULTURE, PARIS

1986 – סמנכ"ל לארגונים בינ"ל

ORGANIZATIONS

הפיכה ומלחמה בתימן, תל אביב, עם עובד, 1967.

יומן בורמה; רשמי שליחות 1953–1955, תל אביב, עם עובד, 1963.

עת לספר, תל אביב, עם עובד, 1974.

HARELL, ARIEH

הראל, אריה

1911, RUSSIA - 1998 1937 IMMIGRATED 1956 - MINISTER TO ROMANIA 1959 - AMBASSADOR TO USSR 1911, רוסיה – 1998 עלה 1937 1956 – ציר ברומניה

1959 – שגריר בברית המועצות

בין סין לבין ברית המועצות, תל אביב, הקיבוץ המאוחד, 1965.

HERLITZ, ESTHER

הרליץ, אסתר

BORN 1921, GERMANY

1933 IMMIGRATED

1965 - DIRECTOR, INFORMATION DIVISION

1966 - AMBASSADOR TO DENMARK

נולדה 1921, גרמניה עלתה 1933 1965 – מנהלת מחלקת הסברה

1966 – שגרירה בדנמרק

אסתר; או לאן כבר אשה יכולה להגיע?, תל אביב, משרד הבטחון-ההוצאה לאור, 1994.

HERZOG, CHAIM

הרצוג, חיים

1918, IRELAND - 1997 IMMIGRATED 1935 1918, אירלנד – 1997 עלה 1935

1959 - MAJOR GENERAL, I.D.F.

1981 - MEMBER OF THE KNESSET

1959 – אלוף, צה"ל

1975 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS

1975 – שגריר וראש המשלחת לאו"ם, ניו יורק

AND HEAD OF MISSION, NEW YORK

1981 – חבר כנסת

1983 - PRESIDENT OF THE STATE OF ISRAEL

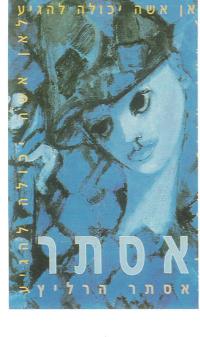
1983 – נשיא המדינה

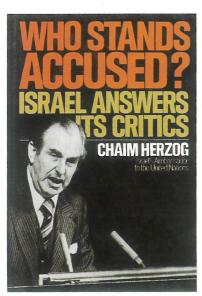
WHO STANDS ACCUSED? ISRAEL ANSWERS ITS CRITICS, NEW YORK RANDOM HOUSE, 1978.

LIVING HISTORY: A MEMOIR, NEW YORK, PANTHEON BOOKS, 1996.

לפני אומות העולם, תל אביב, ברונפמן – שרשים, 1979.

דרך חיים; סיפורו של לוחם, דיפלומט ונשיא, תל אביב, ידיעות אחרונות – ספרי חמד, 1997.

1964 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION

1966 - AMBASSADOR TO ROMANIA

1969 - AMBASSADOR TO ARGENTINA

1974 - ADVISER TO THE FOREIGN MINISTER

1964 – מנהל המחלקה למזרח אירופה

1966 – שגריר ברומניה

1969 – שגריר בארגנטינה

1974 – יועץ מדיני לשר החוץ

בשירות החוץ של ישראל, תל אביב, מסדה, תשט"ז.

בתצפית ובעימות; מיומנו של שגריר ישראל, ירושלים, ספרי מבט, 1978.

LA PALABRA ES LA ESPADA: DIARIO DE UN, EAMBAJADOR DE ISRAEL MADRID, ALTALENA, 1983.

Breakthrough A PERSONAL ACCOUNT OF THE EGYPT-ISRAEL PEACE NEGOTIATIONS MOSHE DAYAN

DAYAN, MOSHE

דיין, משה

1915, DEGANYAH - 1981

1953 - CHIEF OF STAFF, I.D.F

1959 - MEMBER OF THE KNESSET

1959 - MINISTER OF AGRICULTURE

1967 - MINISTER OF DEFENSE

1977 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

1981 – דגניה – 1981

לה"ל צה"ל - 1953

1959 – חבר כנסת

1959 – שר החקלאות

שר הבטחון – 1967

1977 – שר החוץ

הלנצח תאכל חרב? שיחות השלום – רשמים אישיים, ירושלים, עידנים, 1981

משה דיין על תהליך השלום ועתידה של ישראל: דברים בכנסי הבמה לבירורים מדיניים וחברתיים (1977–1981) ערך והקדים נתן ינאי, תל אביב, משרד הבטחון, ההוצאה לאור, 1988.

BREAKTHROUGH: A PERSONAL ACCOUNT OF THE EGYPT-ISRAEL PEACE NEGOTIATIONS, NEW YORK, A.A. KNOPF, 1981.

DANIN, EZRA דנין, עזרא

1903, JAFFA - 1984 1984 - 1984 1903

1948 - ADVISOR TO THE FOREIGN MINISTER ON ARAB AFFAIRS יועץ לשר החוץ לעניני ערבים – 1948

ציוני בכל תנאי, א-ב, כתב: יעקב שרת, ערך: גרשון ריבלין, ירושלים, הוצאת קידום, 1987.

HA-COHEN, DAVID

הכהן, דוד

1898, RUSSIA - 1984

1907 IMMIGRATED

1949 - MEMBER OF THE KNESSET

1953 - MINISTER TO BURMA (MYANMAR)

1898, רוסיה – 1984

עלה 1907

1949 – חבר כנסת

(מינאמר) בבורמה – 1953

DAGAN. AVIGDOR

דגן, אביגדור

נולד 1912, פראג BORN 1912, PRAGUE עלה 1949 **IMMIGRATED 1949** 1961 – שגריר בפולין 1961 - AMBASSADOR TO POLAND 1965 – ציר ביוגוסלביה 1965 - MINISTER TO YUGOSLAVIA 1968 – מנהל המחלקה למזרח אירופה 1968 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION 1969 - AMBASSADOR TO NORWAY & ICELAND שגריר בנורבגיה ושגריר לא תושב באיסלנד – 1969 1973 – מנהל המחלקה למזרח אירופה 1973 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION

MOSCOW AND JERUSALEM; TWENTY YEARS OF RELATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE SOVIET UNION. LONDON, ABELARD - SCHUMAN, 1970.

DOWEK, EPHRAIM

1974 - AMBASSADOR TO AUSTRIA

דובק, אפרים

1974 – שגריר באוסטריה

נולד 1930. מצרים BORN 1930, EGYPT עלה 1949 **IMMIGRATED 1949** 1964 - שגריר בצ'אד 1964 - AMBASSADOR TO CHAD (בנין – שגריר בדהומי (בנין – 1965 1965 - AMBASSADOR TO DAHOMEY (BENIN) 1973 – שגריר בזאיר 1973 - AMBASSADOR TO ZAIRE 1974 – קונסול כללי בריו דה ז'נירו 1974 - CONSUL GENERAL, RIO DE JANERIO 1983 – שגריר וראש המשלחת למוסדות האו"ם 1983 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS בג'נבה AND HEAD OF MISSION, GENEVA 1987 – מנהל המחלקה לשתוף פעולה 1987 - DIRECTOR, DEPARTMENT OF INTERNATIONAL בינלאומי COOPERATION

1993 – שגריר במצרים 1993 - AMBASSADOR TO EGYPT

1992 – שגריר בהודו 1992 - AMBASSADOR TO INDIA

ובכל זאת שלום... יחסי ישראל-מצרים, עורך: רמי טל, תל-אביב, ידיעות אחרונות, ספרית חמד, .1998

DORON, ELIEZER

דורון, אליעזר

1982 - רוסיה – 1982 1910. RUSSIA - 1982 עלה 1931 **IMMIGRATED 1931** 1949 – קונסול בציריד 1949 - CONSUL, ZURICH 1958 – שגריר בצ'ילה 1958 - AMBASSADOR TO CHILE 1963 – מנהל המחלקה לאמריקה הלטינית 1963 - DIRECTOR, LATIN AMERICAN DIVISION

diario de un embajador de Israel

ALTALENA

PRESIDENT KENNEDY'S POLICY TOWARD THE ARAB STATES AND ISRAEL: ANALYSIS AND DOCUMENTS, TEL-AVIV, SHILOAH CENTER FOR MIDDLE EASTERN AND AFRICAN STUDIES, TEL-AVIV UNIVERSITY, 1983.

GINOSSAR, SHLOMO

גינוסר שלמה

כתבים, תל אביב, דביר, תשל"א.

GALBAR, EMMANUEL

גלבר, עמנואל

קונגו – בראזאויל; תולדות יחסי ישראל-קונגו–בראזאויל (נובמבר 1960 – ינואר 1973), ירושלים, משרד החוץ, 1974.

GEFEN, ABBA

גפן, אבא

BORN 1920, LITHUANIA נולד 1920, ליטא IMMIGRATED 1948 1948

1967 - CONSUL GENERAL, TORONTO – קונסול כללי, טורונטו

1972 - DIRECTOR CULTURAL & SCIENTIFIC AFFAIRS מנהל המחלקה לקשרי תרבות ומדע – 1972 – DIVISION

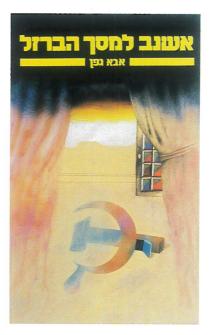
1978 - AMBASSADOR TO ROMANIA

1978 – שגריר ברומניה

אשנב למסך הברזל, תל אביב, ספרית מעריב, 1985.

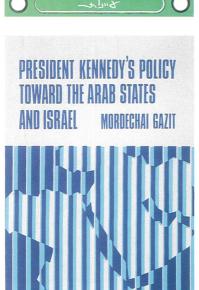
DEFYING THE HOLOCAUST: A DIPLOMAT'S REPORT, EDITED BY NATHAN

KRAVETZ, SAN BERNARDINO, THE BORGO PRESS, 1993.

GOVRIN, YOSEF

גוברין, יוסף

BORN 1930, ROMANIA

IMMIGRATED 1947

1976 - DIRECTOR, EASTERN EUROPE DIVISION

1985 - AMBASSADOR TO ROMANIA

1989 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR EASTERN ממנכ"ל לעניני מזרח אירופה – 1989

EUROPEAN AFFAIRS

1993 - AMBASSADOR TO AUSTRIA

נולד 1930, רומניה

עלה 1947

1976 – מנהל המחלקה למזרח אירופה

1985 – שגריר ברומניה

1993 – שגריר באוסטריה

יחסי ישראל ברית המועצות מעת חידושם בשנת 1953 עד ניתוקם בשנת 1967, ירושלים, מאגנס, .1990

ISRAELI - SOVIET RELATIONS 1953-1967, FROM CONFRONTATION TO DISRUPTION, LONDON, FRANK CASS, 1998.

ИЗРАИЛЬСКО-СОВЕТСКИЕ ОТНОІШЕНИЯ 1953-1967. ПЕРЕВОІ С ИВРИТА. А.ВАРШАВСКОГО. МОСКВА. ИЗ ГАТЕЛЬСКАЯ ГРУППА "ПРОГРЕСС" - "КУЛВТУРА», 1994.

GOREN, ASHER

גורן, אשר

BORN 1919, RUSSIA

IMMIGRATED 1935

MEMBER OF THE CENTER OF POLITICAL RESEARCH

נולד 1919, רוסיה עלה 1935

איש החקר של משרד החוץ

הליגה הערבית, 1945–1954, תל אביב, עיינות, תשי"ד.

GAZIT, MORDECHAI

גזית, מרדכי

BORN 1922, TURKEY

נולד 1922, תורכיה

עלה 1933

IMMIGRATED 1933

1972 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

1972 – מנכ"ל משרד החוץ

1973 - DIRECTOR GENERAL, PRIME MINISTER OFFICE

1973 – מנכ"ל משרד ראש הממשלה

1975 - AMBASSADOR TO FRANCE

1975 – שגריר בצרפת

הרכש הצבאי של ישראל מארה"ב, ירושלים, האוניברסיטה העברית, המכון ליחסים בינלאומים ע"ש ל. דיוויס, 1983.

תהליך השלום: 1969–1973, רמת אפעל, יד טבנקין, תשמ"ד.

THE PEACE PROCESS 1969-1973: EFFORTS AND CONTACTS, JERUSALEM, MAGNES PRESS, 1983.

BENTSUR, EYTAN

בנצור, איתן

BORN 1938, AFULA

נולד 1938, עפולה

1981 - DIRECTOR, NORTH AMERICA DIVISION

1981 – מנהל המחלקה לצפון אמריקה

1986 - CONSUL GENERAL, LOS ANGELES

1986 – קונסול כללי בלוס אנג'לס

1988 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR

1992 - SENIOR DEPUTY DIRECTOR GENERAL

1988 – סמנכ"ל לעניני צפון אמריקה ופרוק נשק

NORTH AMERICA & DISARMAMENT AFFAIRS

1992 – משנה למנכ"ל, משרד החוץ

1996 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

1996 – מנכ"ל משרד החוץ

הדרך לשלום עוברת במדריד, עורך: שלמה נקדימון, תל אביב, ידיעות אחרונות - ספרי חמד, 1997.

בר-רומי, יואל

BARROMI, JOEL

נולד 1920, איטליה

BORN 1920, ITALY IMMIGRATED 1939

נולו 1920, איטליוו עלה ב-1939

1962 - DIRECTOR, LATIN AMERICA DIVISION

1972 - DIRECTOR, LATIN AMERICA DIVISION

1962 – מנהל מחלקת אמריקה הלטינית

1970 - DIRECTOR, CULTURAL & SCIENTIFIC AFFAIRS

1970 – מנהל המחלקה לקשרי תרבות ומדע

DIVISION

1972 – מנהל מחלקת אמריקה הלטינית

1975 - DIRECTOR, INTERNATIONAL ORGANIZATIONS
DIVISION

1975 – מנהל המחלקה לארגונים הביו"ל

1977 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS AND HEAD OF MISSION, GENEVA

1977 – שגריר וראש המשלחת למוסדות האו"ם בג'נבה

1983 - AMBASSADOR TO PORTUGAL

1983 – שגריר בפורטוגל

L'ANTISEMITISMO MODERNO GENOVA, MARIETTI, 1988.

ANTISEMITISMO UN PROBLEMA UNIVERSAL, TEL AVIV, AURORA, 1990.

ANTISÉMITISME MODERNE, PARIS, PAW-PRIMAL ARTISTIC WING, 1993.

האנטישמיות בעידן תמורות, ירושלים, מרכז ההסברה, 1991.

BARTOV, HANOCH

ברטוב, חנוך

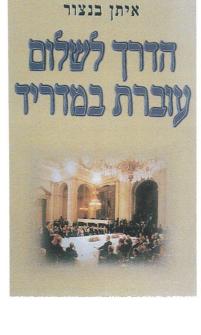
BORN 1926, TEL-AVIV

נולד 1926, תל אביב

1966 - ATTACHE FOR CULTURAL AFFAIRS, LONDON

1966 – יועץ לעניני תרבות בלונדון

ישראלים בחצר סט. ג'ימס, תל אביב, הקיבוץ המאוחד, 1969.

BEN DAVID, YEHUDA

בן דוד, יהודה

BORN 1918, U.S.A

נולד 1918, ארה"ב

1920 - IMMIGRATED

עלה 1920

1960 - CONSUL GENERAL IN DAKAR AND LATER

1960 – קונסול כללי בדאקר ואח"כ שגריר בסנגל

BECAME AMBASSADOR TO SENEGAL

1970 - CONSUL GENERAL, PARIS

1970 – קונסול כללי, בפריס

גרגיר תירס לבן; שליחות באפריקה, תל אביב, מערכות, 1967.

BEN MEIR, YEHUDAH

בן מאיר, יהודה

BORN 1939, U.S.A

נולד 1939, ארה"ב

1950 IMMIGRATED

עלה 1950

1969 - HEAD OF THE PSYCHOLOGY

1969 – ראש החוג לפסיכולוגיה, אוניברסיטת בר אילן

DEPARTMENT, BAR ILAN UNIVERSITY

1971 - MEMBER OF THE KNESSET

1971 – חבר כנסת

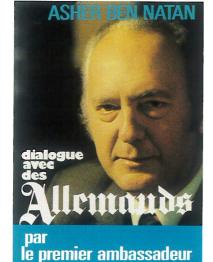
1981 - DEPUTY FOREIGN MINISTER

1981 - סגן שר החוץ

קבלת החלטות בסוגיות הבטחון הלאומי: היבט ישראלי, תל אביב, הקיבוץ המאוחד והמרכז למחקרים אסטרטגיים ע"ש יפה, אוניברסיטת תל אביב, 1987.

NATIONAL SECURITY DECISIONS MAKING: THE ISRAELI CASE, JERUSALEM, PUBLISHED FOR THE JAFFEE CENTER FOR STRATEGIC STUDIES BY THE JERUSALEM POST, 1986.

CIVIL MILITARY RELATIONS IN ISRAEL, NEW YORK, COLUMBIA UNIVERSITY PRESS, 1955.

d'Israël à Bonn

BEN NATAN, ASHER

בן נתן, אשר

BORN 1921, AUSTRIA

נולד 1921, אוסטריה

1938 IMMIGRATED

עלה 1938 1959 – מנכ"ל משרד הבטחון

1959 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF DEFENSE

1110211 11012 / 239

1965 - AMBASSADOR TO THE FEDERAL

1965 – שגריר ברפובליקה הפדרלית של גרמניה

מכתבים אל השגריר, תל אביב, עם הספר, תשל"ד.

REPUBLIC OF GERMANY

1970 – שגריר בצרפת

1970 - AMBASSADOR TO FRANCE

BRIEFE AN DEN BOTSCHAFTER, FRANKFURT\MAIN, ULLSTEIN, 1971.

DIALOGUE AVEC DES ALLEMANDS, PARIS, PLON, 1974.

PLON

1978 – שגריר וראש המשלחת לאו"ם, ניו-יורק

1978 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS AND HEAD OF MISSION, NEW YORK

FOR ZION'S SAKE, NEW YORK, CORNWALL BOOKS, 1987.

ERODING THE UNITED NATIONS CHARTER, DORDRECHT, NIJHIF, 1993.

BEN ELISSAR, ELIAHU

בן אלישר, אליהו

נולד 1932, פולין עלה 1942

IMMIGRATED 1942

1977 – מנכ"ל משרד ראש הממשלה

1977 - DIRECTOR GENERAL, PRIME MINISTER OFFICE

1980 – שגריר במצרים

1980 - AMBASSADOR TO EGYPT

BEN ELISSAR, NITZA

BORN IN JERUSALEM

1981 – חבר כנסת

1981 - MEMBER OF THE KNESSET

1996 - AMBASSADOR TO THE UNITED STATES

1996 – שגריר בארצות הברית של אמריקה

OF AMERICA

BORN 1932, POLAND

לא עוד מלחמה, אור יהודה, ספרית מעריב, 1995.

בן אלישר, ניצה

נולדה בירושלים.

בסוף שנות החמישים יסדה וניהלה את בית הספר LATE 1950'S - FOUNDED AND HEADED ISRAELI SCHOOL, MONROVIA, LIBERIA.

הישראלי במונרוביה. בשנות ה-60 מיסדת ומפעילה סניפי ויצ"ו באירופה.

עובדת המכון לפיתוח מנהיגות של הסוכנות היהודית. מנהלת המחלקה לארגונים האקדמאיים

בהסתדרות הציונית העולמית.

1960'S - ORGANIZED CHAPTERS FOR WIZO THROUGHOUT EUROPE

1970'S - FACULTY MEMBER OF INSTITUTE

FOR LEADERSHIP DEVELOPMENT, JERUSALEM

1980'S - DIRECTOR ACADEMIC SERVICES DEPARTMENT

OF THE WORLD ZIONIST ORGANISATION.

קריעת ים סוף, ירושלים, עידנים, 1982

בן אשר, א.א. שם עט, ראה: כ"ץ כתריאל

אליהו בן אלישר

ARENS, MOSHE

ארנס, משה

BORN 1925, LITHUANIA נולד 1925, ליטא **IMMIGRATED 1948** עלה 1948

1974 - MEMBER OF THE KNESSET 1974 - חבר כנסת

1982 - AMBASSADOR TO THE UNITED STATES 1982 – שגריר בארצות הברית של אמריקה

OF AMERICA

1983 - MINISTER OF DEFENSE 1983 – שר הבטחון

1984 - MINISTER, MEMBER OF THE CABINET 1984 - שר ללא תיק

1988 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS 1988 – שר החוץ

1990 - MINISTER OF DEFENSE 1990 - שר הבטחון

מלחמה ושלום במזרח התיכון 1992–1988, תל אביב, ידיעות אחרונות, 1995.

BROKEN COVENANT: AMERICAN FOREIGN POLICY AND THE CRISIS BETWEEN THE U.S. AND ISRAEL. NEW YORK, SIMON & SCHUSTER, 1995.

MOSHE ARENS, STATESMAN AND SCIENTIST SPEAKS OUT, MIDDLE ISLAND, N.Y. DEAN BOOKS, 1988.

BEILIN, YOSSI

ביילין, יוסי

BORN 1948, TEL AVIV

1984 - GOVERNMENT SECRETARY 1984 – מזכיר הממשלה 1986 - POLITICAL DIRECTOR GENERAL OF THE

FOREIGN MINISTRY

1988 - MEMBER OF THE KNESSET

1988 - DEPUTY FINANCE MINISTER

1992 - DEPUTY FOREIGN MINISTER

1995 - MINISTER OF ECONOMY & PLANNING

1995 - MINISTER IN THE OFFICE OF THE PRIME MINISTER

נולד 1948, תל-אביב

1986 – מנכ"ל מדיני במשרד החוץ

1988 – חבר כנסת

1988 - סגן שר האוצר

1992 – סגן שה"ח

1995 – שר הכלכלה והתכנון

1995 – שר במשרד ראש הממשלה

לגעת בשלום עורך; רמי טל, תל אביב, ידיעות אחרונות, 1997.

BLUM, YEHUDA Z.

בלום, יהודה צבי

BORN 1931, CZECHOSLOVAKIA

IMMIGRATED 1945

נולד 1931, צ'כוסלובקיה עלה 1945

1965 - PROFESSOR, FACULTY OF LAW,

1965 – פרופ' למשפטים, האוניברסיטה העברית

HEBREW UNIVERSITY

1978 - CHARGÉ d'AFFAIRES, TURKEY 1980 - DIRECTOR GENERAL, ISRAEL ACADEMY 1978 – ממונה בתורכיה

1980 – מנכ"ל האקדמיה הלאומית למדעים

OF SCIENCE

ISRAEL'S DEVELOPMENT COOPERATION WITH AFRICA, ASIA AND LATIN AMERICA, NEW YORK, PRAEGER, 1974

EREL, MOSHE

אראל, משה

נולד 1923, פולין BORN 1923, POLAND עלה 1926 **IMMIGRATED 1926** 1965 – שגריר בנפאל 1965 - AMBASSADOR TO NEPAL 1961 - DIRECTOR, ARMISTICE AFFAIRS DIVISION 1961 – מנהל המחלקה לעניני שביתת נשק 1967 – מנהל מחלקת אסיה 1967 - DIRECTOR, ASIA DIVISION

1970 – שגריר באוסטרליה ושגריר לא תושב בפיג'י 1970 - AMBASSADOR TO AUSTRALIA & FIJI 1976 – שגריר בברזיל 1976 - AMBASSADOR TO BRAZIL

1984 - שגריר בשבדיה 1984 - AMBASSADOR TO SWEDEN

שיבת ציון של הנצרות ועידן הדיפלומטיה הבינדתית, תל אביב, צ'ריקובר, 1998.

צילינדר וחרב: זכרונות שגריר ישראלי, ירושלים, ר. מס, 1992.

ARGOV, SHLOMO

ארגוב, שלמה

BORN 1929, JERUSALEM

נולד 1929, ירושלים

1960 - CONSUL-GENERAL, LAGOS

1960 – קונסול כללי לאגוס

1971 - AMBASSADOR TO MEXICO

1971 - שגריר מכסיקו

1975 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR INFORMATION סמנכ"ל לענייני הסברה ותפוצות – 1975

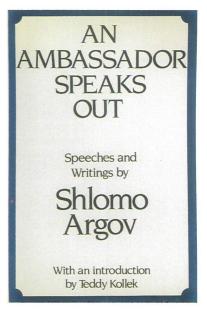
AND DIASPORA AFFAIRS

1977 – שגריר בהולנד

1977 - AMBASSADOR TO THE NETHERLANDS 1979 - AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM

1979 – שגריר לממלכה המאוחדת

AN AMBASSADOR SPEAKS OUT; SPEECHES AND WRITINGS, JERUSALEM LONDON, VAN LEER FOUNDATION AND WEIDENFELD & NICOLSON, 1983.

ELIAV, PINCHAS

אליאב, פנחס

BORN 1924, POLAND

נולד 1924, פולין עלה 1934

IMMIGRATED 1934

1960 – קונסול כללי, מונטריאול

1960 - CONSUL GENERAL, MONTREAL

1979 – מנהל המרכז למחקר מדיני

1979 - DIRECTOR, CENTER FOR POLITICAL RESEARCH
1983 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR INTERNATIONAL

1983 – סמנכ"ל לארגונים בינ"ל

ORGANIZATIONS

1986 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS

1986 – שגריר וראש המשלחת למוסדות האו"ם

בג'נבה

AND HEAD OF MISSION, GENEVA

יחסי חוץ של ישראל, ירושלים, משרד החינוך, 1970.

מלחמת המפרץ; הרקע ההסטורי וההיבט המדיני, ירושלים, משרד החינוך 1991.

יהודי ארה"ב, ירושלים, משרד החינוך, 1993.

המערכה המדינית על ירושלים, ירושלים, משרד החינוך, 1992.

ELYASHEV, SHMUEL

אלישיב, שמואל

1899, RUSSIA - 1955

1899, רוסיה – 1955

IMMIGRATED 1934

עלה 1934

1951 - MINISTER TO CZECHOSLOVAKIA & HUNGARY

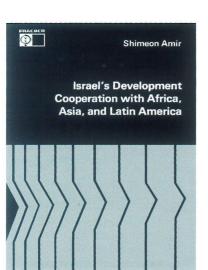
1951 – ציר בצ'כוסלובקיה והונגריה

1953 - AMBASSADOR TO THE USSR

1953 – שגריר בברית המועצות

רשמי מסע, תל אביב, עם עובד, 1951.

שמואל אלישיב – עורך; חיים רבינזון, תל אביב, עם הספר, תשל"ד.

AMIR, SHIMEON

אמיר, שמעון

1921, POLAND -1997

1921, POLAND -1997

1921, פולין – 1997

עלה 1935

IMMIGRATED 1935

.....

1953 - DIRECTOR, PERSONNEL DIVISION

1953 – מנהל מחלקת המנגנון

1960 - CONSUL GENERAL, LISBON

1960 – קונסול כללי, ליסבון

1968 - DIRECTOR, INTERNATIONAL

1968 – מנהל המחלקה לשתוף פעולה בינ"ל

COOPERATION DIVISION

1970 – סמנכ"ל לעניני כלכלה ושתוף פעולה בינ"ל

1970 - ASSISTANT DIRECTOR GENERAL FOR ECONOMIC AFFAIRS & INTERNATIONAL

COOPERATION

AVNI, ZE'EV

אבני, זאב

וולד 1921, לטביה 1921, בנולד 1921, לטביה 1950 אומוק 1950 וואווק 1950 - COMMERCIAL ATTACHE IN BELGRAD & ATHENS 1955 - נולד 1951, לטביה 1955 - נולד 1951, לטביה 1955 - בטפח מסחרי בבלגרד ואתונה

פרשת פיגמליון. סיפורו של מרגל סובייטי בשירות החוץ הישראלי, תל אביב, עידנים / ידיעות אחרונות, 1993.

ELATH, ELIAHU

אילת. אליהו

AMERICA

1950 - AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM – 1950

1959 - ADVISOR TO THE FOREIGN MINISTER

1959 – יועץ לשר החוץ

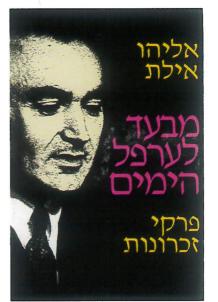
1962 - PRESIDENT OF THE HEBREW UNIVERSITY IN JERUSALEM שוא האוניברסיטה העברית – 1962

שיבת ציון וערב; פרקי עיון ומעשה, תל אביב, דביר, 1974.

המאבק על המדינה; א-ג, תל אביב, עם עובד,1945–1948,וושינגטון 1979.

מבעד לערפל הימים; פרקי זכרונות, ירושלים, יד יצחק בן צבי, 1989.

ISRAEL AND ELATH; THE POLITICAL STRUGGLE FOR THE INCLUSION OF ELATH IN THE JEWISH STATE, LONDON, WEIDENFELD & NICOLSON FOR THE JEWISH HISTORICAL SOCIETY OF ENGLAND, 1996.

EYTAN, WALTER

איתן, ולטר

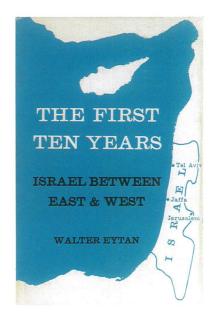
ולד 1910, גרמניה פרא 1910, גרמניה 1910, גרמניה ואוויק 1910 אוויק 1946 בעלה 1946 ואוויק 1948 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS פרור בערמת 1958 - AMBASSADOR TO FRANCE 1958

בין ישראל לעמים, תל אביב, מסדה, 1958.

THE FIRST TEN YEARS; A DIPLOMATIC HISTORY OF ISRAEL, LONDON, WEIDENFELD & NICOLSON, 1958.

LOS DIEZ PRIMEROS AÑOS; UNA HISTORIA DIPLOMÁTICA DE ISRAEL, MONTEVIDEO, EDICIONES WAINSTEIN, 1959.

FRENTE A UNA OBSTINADA BELIGERANCIA, BUENOS AIRES. ACERVO CULTURAL, 1957.

AVIAD, YESHAYAHU

NORWAY, FINLAND

1948 - MINISTER TO SWEDEN, DENMARK

1956 - AMBASSADOR TO SWITZERLAND

1892, GERMANY -1957

אביעד, ישעיהו

1892, גרמניה – 1957

1948 – ציר לשודיה, דנמרק, נורבגיה, פינלנד

1956 – שגריר בשויץ

יהדות והווה, ירושלים, הספריה הציונית, תשכ"ב.

EBAN, ABBA

אבן, אבא

BORN 1915, SOUTH AFRICA

1949 - AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS AND HEAD OF MISSION, NEW YORK

1950 - AMBASSADOR TO THE UNITED STATES OF AMERICA

1959 - MINISTER OF EDUCATION & DEPUTY PRIME MINISTER

1966 - MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

נולד 1915, דרום אפריקה 1949 – שגריר וראש המשלחת לאו"ם, ניו–יורק

1950 – שגריר בארצות הברית של אמריקה 1959 – שר החינוך וסגן ראש הממשלה

1966 – שר החוץ

פרקי חיים, א-ב, תל אביב, ספרית מעריב 1978.

דבר אל העמים, תל אביב, עם עובד, 1959.

הדיפלומטיה החדשה; יחסים בינלאומיים בעידן המודרני, תל אביב, עידנים/ידיעות אחרונות, 1985.

VOICE OF ISRAEL, NEW YORK, HORIZON PRESS, 1957.

ISRAEL IN THE WORLD; TWO TELEVISION INTERVIEWS WITH ABBA EBAN, SOUTH BRUNSWICK, THOMAS YOSELOFF, 1966.

ABBA EBAN: AN AUTOBIOGRAPHY, NEW YORK, RANDOM HOUSE, 1977.

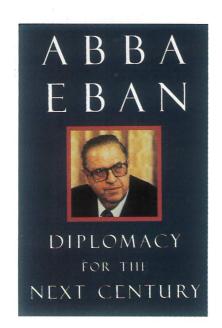
THE NEW DIPLOMACY: INTERNATIONAL AFFAIRS IN THE MODERN AGE NEW YORK, RANDOM HOUSE, 1983

PERSONAL WITNESS: ISRAEL THROUGH MY EYES, NEW YORK, G.P. PUTNAM'S SONS, 1992.

DIPLOMACY FOR THE NEXT CENTURY, NEW HAVEN, YALE UNIVERSITY PRESS, 1998.

LA VOZ DE ISRAEL, BUENOS AIRES, EDITORIAL LOSADA, 1958.

EN SJAELVBIOGRAFI, [STOCKHOLM], RABEN & SJOEGREN, 1978.

מחברים לפי סדר א-ב

AVIDAR, JOSEFH

אבידר, יוסף

1906-1996, RUSSIA

IMMIGRATED 1925

1948 - MAJOR GENERAL, I.D.F.

1955 - AMBASSADOR TO THE USSR

1958 - DIRECTOR GENERAL, MINISTRY OF LABOR

1960 - AMBASSADOR TO ARGENTINA

1965 - DIRECTOR, GOVERNMENT CORPORATION

AUTHORITY

1968 - COMPTROLLER, HISTADRUT - GENERAL

FEDERATION OF LABOUR IN ISRAEL

1995 - רוסיה 1996

עלה 1925

1948 – אלוף, צה"ל

1955 – שגריר בברית המועצות

1958 – מנכ"ל משרד העבודה

1960 – שגריר בארגנטינה

1965 – מנהל רשות החברות הממשלתיות

1968 – מבקר ההסתדרות הכללית

של העובדים בארץ ישראל

THE PARTY AND THE ARMY IN THE SOVIET UNION, JERUSALEM, MAGNES PRESS, 1983.

AVIDAR ETTINGER, TAMAR

אבידר - אטינגר, תמר

BORN 1930, HAIFA

1954 - JOURNALIST, COLUMNIST, AUTHOR.

EDITOR

1977 - ATTACHÉ FOR WOMEN AFFAIRS, WASHINGTON

נולדה 1930, חיפה 1954 – עיתונאית, בעלת טור, סופרת

ועורכת

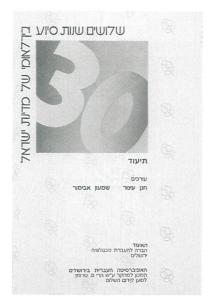
1977 – נספחת לעניני נשים, וושינגטון

אמריקה שלי, רמת גן, מסדה, 1981.

STATE OF ISRAEL MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS YEARBOOK of OFFICIAL DOCUMENTS 1995

האוניברסיטה העברית בירושלים

המכון למחקר ע"ש טרומן, המכון ליחסים בינ"ל ע"ש ל. דייוויס.

מדריך לתעוד נבחר ביחסי ישראל עם מדינות אסיה ואפריקה.

ירושלים, תשמ"ו - תשנ"ה.

אתיופיה, בעריכת: חנן עינור, תשמ"ו.

קמבודיה, בעריכת: שמעון אבימור, תשמ"ו.

הסכמים בין ישראל ומדינות אסיה ואפריקה, עורכים: חנן עינור, שמעון אבימור, תשמ"ז.

גאנה, בעריכת: חנן עינור, תשמ"ח.

בורמה, בעריכת: שמעון אבימור, תשמ"ט.

הודו, בעריכת: שמעון אבימור, תשנ"ב.

חוף השנהב, בעריכת: חנן עינור, תשנ"ב.

זאיר, בעריכת: חנן עינור, תשנ"ה.

תרומת תנועת העבודה ביישום קשרי החוץ של מדינת ישראל באסיה ובאפריקה, עורכים: חנן עינור,

שמעון אבימור, נעם קמינר, תשמ"ט.

שלושים שנות סיוע בינלאומי של מדינת ישראל, עורכים: חנן עינור, שמעון אבימור, תש"ן.

COLLECTED DOCUMENTS

קבצי תעודות

מרינת ישראל
גנוך המדינה
תעודות למדיניות החוץ
של מדינת ישראל
כרך השון
1948 במאי — 30 בספטמבר 1948
ערך: יהושע פריינדליך

ישראל. גנזך המדינה תעודות למדיניות החוץ של ישראל ירושלים, גנזך המדינה, תשמ"א-תשנ"ז

- .א. 14 במאי 30 בספטמבר 1948, ערך: יהושע פרוינדליך; תשמ"א.
- . כרך ב: אוקטובר 1948 אפריל 1949, ערך: יהושע פרוינדליך; תשמ"ד.
- ערכה יולי 1948 יולי 1949 דצמבר 1948 יולי 1949, ערכה ימימה רוזנטל; תשמ"ג.
  - ב כרך ד: מאי-דצמבר 1949, ערכה: ימימה רוזנטל; תשמ"ו.
    - .תשמ"ח. ברך ה: 1950, ערך: יהושע פרוינדליך; תשמ"ח
      - ברך ו: 1951. ערכה: ימימה רוזנטל; תשנ"א.
    - ב כרך ז: 1952; ערך: יהושע פרוינדליך; תשנ"ב.
  - כרך ח: 1953; ערכה והקדימה מבוא: ימימה רוזנטל; תשנ"ו.
  - . כרך יד: 1960; ערך, העיר והקדים מבוא: ברוך גלעד; תשנ"ז.

לכל כרך נלוה כרך תעודות באנגלית.

ISRAEL. MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS ISRAEL'S FOREIGN RELATIONS; SELECTED DOCUMENTS

EDITOR: MERON MEDZINI

JERUSALEM, MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS, 1976-1997

J	VOLUME 1-2	1947-1974	VOLUME 8	1982-1984
	VOLUME 3	1974-1977	VOLUME 9-10	1984-1988
	VOLUME 4-5	1977-1979	VOLUME 11-12	1988-1992
	VOLUME 6	1979-1980	VOLUME 13-14	1984-1988
	VOLUME 7	1980-1982	VOLUME 15	1995-1996

העלה על הכתב באופן מסודר וכמעט רצוף את רשמיו, מחשבותיו והתנסויותיו בגילוי לב נדיר ביותר. נדמה כאילו היומן שימש לו מקום להשיח את מצוקותיו והרהוריו בלי כחל וסרק. ביומן חלק שרת עם קוראיו מחשבות כאלו, שהנתונים בבדידות ב"צמרת" אינם מעלים ברגיל על דל שפתיהם, לא כל שכן בכתובים. יתר על כן, ניכר כי שרת התכוון מלכתחילה שהיומן יראה אור בבוא היום ולא ניסה כלל ליפות או לרכך הדברים לטובת הקורא העתידי.

רוב המחברים הסתפקו בסיכום הדברים והרשמים שהתנסו בהם, בבחינת "מבט לאחור". יש שעשו זאת תוך שהם נצמדים לסדר הדברים הכרונולוגי והקיפו באוטוביוגרפיות פרקי חיים שהתפרסו על פני יבשות גדושים בארועים דרמטיים כשם שעשה אבא אבן. אחרים התמקדו בסוגיה מרכזית ועליה הרחיבו את הכתיבה. פרופ' איתמר רבינוביץ, בחר למקד את זכרונותיו אך ורק על ערוץ השיחות והמו"מ עם סוריה אותן ניהל שעה שכיהן כשגריר ישראל בארה"ב. היו שנצמדו לסדר גיאוגרפי והתרכזו בפרקי שליחותם לבירה זו או אחרת. אחרים קיבצו נאומים ולפעמים צירפו להם מאמרים והכל בכריכה אחת. שגריר אחד צרר את המכתבים שנשלחו אליו לספר המשמש בבואה נאמנה לתקופת שליחותו.

מבלי להדרש ולנסות להעריך את ערכם של הזכרונות והכתבים ברור שהם, ישמשו מקור היסטורי חשוב לכל חוקר. חשיבותם נובעת להערכתי, לא מפני "החידוש", אותם ענינים אפופי סוד, שחסרים בהם אלא מפני הרשמים וההערכות שצירפו המחברים לספור העלילה. בבחינת עדותו של "בעל הדבר" והתרשמותו מעלילת הדברים והתפתחותה כפי שהוא חווה אותה.

בקטלוג התערוכה הסתפקנו בציון שמות המחברים וציוני דרך מרכזיים ובולטים בקורות חייהם, וכללנו רק את התפקידים הבכירים אותם מילאו והנציגויות שבראשן עמדו. מידע זה מבוסס ברובו על נתונים שנרשמו במחלקת העובדים של משרד החוץ והושלם על פי הצורך ממקורות אחרים. מחמת הוראה מינהלית שהורה שר החוץ משה שרת בתחילת 1950 נדרשו שליחים ישראליים לשאת שמות עבריים כתנאי להענקת דרכון דיפלומטי. מרבית הדיפלומטים הישראליים למעט יוצאים מן הכלל בודדים, אכן עברתו את שם משפחתם. בקטלוג נרשם לפיכך שם המשפחה המחודש, העברי, אותם נשאו השליחים הישראליים. השמות הגיאוגרפיים (מדינות, בירות) נרשמו על פי הצורה המקוצרת (אדוגמא: "רומניה" ולא "הרפובליקה הסוציאליסטית של רומניה") ועל פי השם הבינלאומי הנפוץ והמוכר (EXONYM) ולא השם הלאומי הרווח (לדוגמא: "YERUSALEM") את שמות המחברים רשמנו עפ"י סדר א"ב עברי. נמנעו מלפרט את המהדורות השונות אך ציינו את התרגומים השונים ככל שניתן היה לאתרם.

ראשיתה של התערוכה חיבור שכיח בין יצר קריאה ליצר איסוף שהוביל במהלך שנות השבעים ליצירתו של אוסף שגדל מאז בלי הרף. היקפו ואיכותו של האוסף הובילו לרעיון להציגו ולרשמו. בהצגת הכתבים נחשפו לא מעט מהישגיהם וכישוריהם של אנשי שירות החוץ של ישראל. תקוותי שחשיפת הספרות העשירה הנוגעת למדיניות החוץ של ישראל תקדם ותזרז את עריכת המחקר השיטתי שיתעד את תולדות משרד החוץ.

משה פוקס

ג. על התערוכה

"ספרים, רבותי, ספרים" היא קריאה שיאה לציין בה לא רק את מערכונם של "הגששים" אלא גם את השפע חסר תקדים של זכרונות, כתבים ויומנים אותם יצרו אנשי שירות החוץ לדורותיו. שפע זה מאשש קודם לכל את קביעתו של הרולד ניקולסון בספרו הקלאסי על הדיפלומטיה כי ה"דיפלומטיה כפי ששמה מעיד עליה היא אמנות שבכתב יותר מאשר אמנות שבע"פ". ריבוי הכתבים הללו משקף אולי מגמה נפוצה בימינו. בעיקר במערב, שבה ספרות הזכרונות דוחקת את רגליה של ספרות עלילתית. בעולמם של המוציאים לאור הפכה ספרות הזכרונות, ובמיוחד של "האיש הפשוט" ללהיט מסחרי. היבול העשיר של ספרות הזכרונות והכתבים של אנשי שירות החוץ משתלב בספרות תיעודית עשירה של יחידים. קבוצות וארגונים המתפרסמת בישראל בהיקף ובתדירות גבוהים מאד. אין כמעט ציון עשור, לא כל שכן יובל, ליחידים, לארגונים, זניחים ככל שיהיו, או לישובים ואפילו הנידחים שבהם, אשר איננו מתועד בספר. עם זאת, נראה כי "יבול" עשיר כזה של ספרים של מחברים הנמנים עם אנשי שירות החוץ של ישראל הוא חריג בהיקפו בהשוואה לאנשי שירות חוץ במדינות אחרות. ריבוי הזכרונות, הכתבים והיומנים הציב בעיה קשה כמו גם אתגר. ברור ש"קצרה היריעה מלהשתרע" ולא ניתן להציג הכל. קשה היתה הקביעה מה ראוי לכלול ולרשום בקטלוג ועוד יותר קשה היתה ההחלטה מה להציג בתערוכה. יאמר מיד, אין הקטלוג מחזיק רשימה של "כל כתבי" אנשי שירות החוץ של ישראל והתערוכה אינה מתיימרת לעשות כן. יתר על כן, חלק מהדיפלומטים הישראלים הגיעו לתפקידם מהאקדמיה ואח"כ שבו אליה בתום שליחותם. אישים אלו חקרו, כתבו ופרסמו עוד בטרם הצטרפו לשירות החוץ וגם לאחר שסיימו תפקידם. רוב כתיבתם עסק בעניני המזרח התיכון, הסכסוך הישראלי-ערבי, מדע המדינה, ויחסים בינ"ל. כתבים אלו היו מתפרסמים מן הסתם ע"י אותם חוקרים ביז שמילאו שליחות דיפלומטית כזו או אחרת ביז אם לאו. ולפיכד לא כללנו כתבים אלו בקטלוג או בתערוכה שכן אותם המחקרים לא נבעו ישירות ממלאכת היצוג הדיפלומטי הזמנית של מחבריהם ולא הונעו על ידה. בין הדיפלומטים הישראלים היו שפירסמו מחקרים אקדמיים אשר להערכתנו, אין בינם לבין שירותם הדיפלומטי ולא כלום ולכן לא נכללו בקטלוג ובתערוכה.

מתוך המורשת העשירה של הכתבים למיניהם ביקשנו לבחור ולהציג אותם ספרי עיון ותיעוד שכתיבתם נבעה מהשליחות הדיפלומטית של מחבריהם, מאורחות החיים שהתנסו בהם ומחוויות שחוו במהלך שליחותם. מעצם ההגדרה הרופפת ניתן לשער שבתערוכה כמו גם בקטלוג יתגלה ה"חסר". לפיכך בתערוכה ובקטלוג לא כללנו יצירות מתחום הספרות היפה (FICTION), השירה לסוגיה, ספרי מתח וספרות בידיונית, יצירות מתורגמות, ליקוטים של סיפורי עמים, מדריכי תיירות, ואפילו מילונים אותם חיברו אנשי שירות החוץ. הקושי המובנה ליצור זיקה ברורה בין השליחות הדיפלומטית ומה שנבע ממנה לבין היצירה העלילתית לסוגיה הותיר מכלול עשיר של ספרים מחוץ לגבולות התערוכה. באורח שרירותי לגמרי נמנענו מלכלול שפע של מאמרים ותדפיסים שראו אור בכתבי עת ובקבצים למינהם. על פי אותה מידה שרירותית לא נכללה ספרות הדרכה מגוונת שנכתבה עבור מחלקת ההדרכה. פרסומים אלו כללו מדריך לראש הנציגות, מדריך להתכתבות דיפלומטית, מדריך למועדי ישראל, מדריך לעבודה הקונסולרית. כל המדריכים הללו ורבים אחרים הנוגעים להליכות, נימוסים והופעה בציבור היו בבחירת "אורים ותומים" לאנשי שירות החוץ לתחומים הרבים והמגוונים שנדרשו להם במהלד שירותם.

רק מחברים ספורים פרסמו יומן בו רשמו באופן כרונולוגי את הארועים והחוויות שהתנסו בהם. בין מחברי היומנים בולט ביחודו יומנו של שר החוץ משה שרת. זוהי לכל הדעות תעודה יחידאית. שרת משה ששון, השגריר השני, למנין שגרירי ישראל במצרים, עוד זכה להגיש את כתב האמנתו לנשיא סאדאת. כאשר התזמורת הצבאית המצרית ניגנה את "התקוה" ניזכר ששון "עמדתי מולם ומלמלתי לעצמי תוך שאני מלווה חרישית את התזמורת המצרית "להיות עם חופשי בארצנו, ארץ ציון ירושלים", ואז מוסיף השגריר וכותב: "מדהים כיצד ברגעים מעטים בחייו של אדם, יש ומופיע לפניו בבת אחת בליל של זכרונות מן העבר החולפים בתוכו פנימה בזה אחר זה. באותן שניות ספורות הופיעו לפני חברי, בני כיתתי בבית הספר התיכון בירושלים. אחדים מהם נפלו במלחמת העצמאות בקרבות עם הצבא המצרי. הופיעה דמותו של אבי – רעייתי, שמואל סוקולוב ז"ל שנפל מהפגזות צבא מצרים על הכפר הערבי מלחה במבואותיה של ירושלים. הופיע לנגד עיני המטוס המצרי בראשון שהפציץ את תל-אביב בפרוץ מלחמת העצמאות, אשר אמור הייתי לתחקר את טייסו אחר שהופל. חזר והדהד באוזני, באותן שניות ספורות קולו של הקצין הצעיר, מוחמד אנוואר אל—סאדאת, איש "הקצינים החופשיים" שקרא ברדיו המצרי את "ההודעה מס' אחת" של מחוללי ההפיכה במצרים בשנת 1952... וקולו בן גוריון המושיט את ידו לשלום למהפכנים המצרים הצעירים... המצרי במלחמת ששת הימים, וביקשתיה לאסוף מיד את הילדים מבית הספר ולהביאם חזרה הביתה...

– התזמורת הצבאית המצרית סיימה לנגן את "בילאדי" ואת "התקוה". היתה זו הפעם "התקווה" שונה בתכלית. ייחודית: תקוות השלום והתקווה האישית שלי, שתמציתה היתה לעשות הכל כדי לטפח שלום זה לזכרם של אלה שנפלו למענו, ולבטחונם של בנינו ונכדינו".

השגריר רביעי, אפרים דובק, למשמע נגינת "התקוה" החצין את רגשותיו ללא כל מעצורים. "התזמורת החלה לנגן את "התקוה". בו ברגע", נזכר השגריר, "חשתי פיק ברכיים ודמעות עלו בעיני. לא יכולתי לשלוט בעצמי למשמע צלילי המנון מדינת ישראל המהדהדים למול דגלי ישראל המתנופפים ברוח. וכיצד יכולתי?! ככל שרציתי להפגין אדישות ולשחק את תפקיד הדיפלומט האמון בשליטה על רגשותיו, גדולת הרגע נמסכה בכל נימי נפשי, עמדתי להגיש את כתב האמנתי לנשיא מצרים, הארץ הערבית... בה נולדתי וממנה ברחתי כפליט חסר כל".

השגריר בן אלישר היה ראשון השגרירים בקהיר. אך כל השלושה חוו בדרכם המיוחדת את החויה "הראשונית" למשמע צלילי "התקוה" וכל אחד מהם השכיל לשתף את הקורא ברגשותיו המיוחדים. תחושת הראשוניות באה לעיתים לידי ביטוי מתוך הסיטואציה שאליה נקלעו שליחי המדינה מבלי שנוסף לכך נופך דרמטי כלשהו. רפאל רופין, דייג ומחנך, מציין לתומו בזכרונותיו כי "תושבי טנגניקה לא ידעו את ישראל וישראל לא ידעה את טנגניקה. בהיסטוריה הארוכה של העם היהודי והקצרה יחסית של העם הטנגניקאי לא נפגשנו עד לאותה עת". הזדמנות כזו של מפגש נוצרה משעה שרופין התמנה כשליח דיפלומטי ראשון לטנגניקה לימים טנזניה. למעשה הוא יצא "למדינה שעדיין לא נולדה" שכן שליחותו החלה באפריל 1961 עוד בטרם קיבלה טנגניקה את עצמאותה מידי בריטניה בדצמבר של אותה שנה. שליחותו שם עמדה בסימן הראשוניות. כל מעשה שלו על אדמת טנגניקה, בין אם זה היה ענין מנהלי הנוגע להתארגנות והצטיידות ראשוניות. העובדה שזכרונותיו הקשורה לסיוע שישראל החלה מגישה לטנגניקה, היה טבוע בחותם הראשוניות. העובדה שזכרונותיו ראו אור 23 שנים לאחר סיום שליחותו שם לא טשטשה כהוא זה את תחושת "הבראשית". תחושה זו ניכרת בברור בזכרונותיהם של כל אותם נציגים דיפלומטיים שהיו ראשונים "להניף את דגל ישראל" במקום שירותם החדש.

"הגיע הרגע לסכם ולהכין את המאזן הסופי, הגעתי לערוב היום, לעת הדמדומים שלפני החשיכה, והגיע הזמן לספר – כי אם אתמהמה, זכור לא אזכור עוד. והדברים שיש בפי לספרם – רק אני ובני דורי יודעים אותם". משהתאושש מפגעי הגוף התישב וכתב את אחרון ספריו, שראה אור זמן קצר מאוד לפני פטירתו.

היו שביקשו לחתום ולתעד בכתיבתם מעגל חיים עשירים בהתנסויות ובחוויות. לאחרים השליחות הדיפלומטית היתה רק פרק אחד במסכת גדושה של פעילות מגוונת, ובכתיבתם חתמו פרק זה בחייהם, שהיה בו יחוד ראוי לציון ולתיעוד. פרק זה לא היה כלל בבחינת "אחרית דבר" עבורם והם המשיכו בעשיה מדינית ודיפלומטית. גם לאלו שסיכמו מסכת חיים ארוכה וגם אלו שחתמו פרק יחודי בקורות חייהם היה מניע משותף: הראשוניות, המעמד שבו הכותב שומע את "משק כנפי ההסטוריה", שרק הוא ומעטים מבני דורו היו שותפים לו, עוברת כחוט השני כמעט בכל פרקי הזכרונות והכתבים.

גדעון רפאל פותח בספרו "בסוד לאומים" את תיאור "שלושים שנות מדיניות חוץ" של ישראל במעמד ספק קומי ספק גרוטסקי. הוא מתאר בפרטות ובדייקנות מצחיקה את "ליל בכורה במשרד החוץ" – הלילה שאחרי הכרזת העצמאות של מדינת ישראל. כאשר שר החוץ הראשון של ישראל כותב במו ידיו את המנשר המבשר לאומות העולם על כינונה של מדינה עצמאית יהודית בארץ ישראל וגדעון רפאל צריד להתגבר על "התקלה" בשיגור המסר לנמענים המתגלית בדמותו של פקיד מברקה המסרב לשגר את הבשורה המרעישה באישון לילה בלי... תשלום במזומו! לכאורה ספור של מה בכך, דבר מה הגובל בשיגרה בירוקראטית. העיתוי והראשוניות של המעמד הם שנותנים לו את משמעותו והם הם שמניעים את המחבר להעלותו בזכרון על הכתב. וכמותו רבים גם המחברים האחרים שחשו כך והקפידו לנצור רשמים ראשוניים בזכרונם ולימים להביאם בכתובים. תחושת הראשוניות נשתמרה לא רק אצל הדוד הראשון, דור המייסדים של שירות החוץ של מדינת ישראל. תחושה זו של ראשוניות, "לראשונה מזה אלפיים שנה" שבה ופקדה את הדיפלומטים הישראלים במעמדים ובארועים שונים במהלך שירותם ואותם יכלו לסכם באמירה "אני הייתי פה כשכל זה קרה". מעמדים שהיו בהם ראשוניות ויחודיות, נשנו וחזרו בצמתים שונים בחיי השליחים הישראלים. אירועי הימים שבהם התנסתה מדינת ישראל במהלך חמישים שנותיה הראשונות סיפקו חוויות שכאלו למכביר. מלחמת ששת הימים ותקופת ההמתנה שקדמה לה היתה צומת כזו. על אותם ימים מעיד הסופר חנוך ברטוב. אז נספח התרבות בלונדון כי "היה זה כאילו נגענו בדבר מה שאינו מעלמא הדין, ממין אותן תופעות שמספרים עליהן בספרי ההיסטוריה - כשהיתה עוברת השמועה על מלחמת גוג ומגוג, על קץ הימים, על פעמיו של משיח".

תהליך השלום שהחל מתפתח מאז ביקורו ההיסטורי של הנשיא סאדאת ב-1977 היה אף הוא מקור עשיר להתנסויות ראשוניות לשליחי המדינה. פריצת מחסום האיבה לאחר שנות דור והמגע הישיר עם מי שרק עד אתמול נחשב כאויב הותיר רושם ברור על רושמי הזכרונות ובעלי היומנים. לא מקרה הוא ששלושת שגרירי ישראל למצרים תיעדו לפרטים את טקס הגשת כתב האמנה. לכאורה המדובר במעמד חגיגי מלווה בהתרגשות מסויימת אך שיגרתי עד מאוד. לא כך הדבר כשמעמד כזה מתקיים בקהיר בירתה של המדינה הערבית הגדולה ביותר, שאך לפני כעשרים שנה נחשבה מדינת אויב. לפיכך אין זה מקרה שכל שלושת השגרירים – אליהו בן אלישר, משה ששון ואפרים דובק ציינו בפרוט את מה שחוו וחשו לשמע מנגינת הימנון "התקוה" במהלך הטקסים.

השגריר הראשון למצרים, אליהו בן אלישר בדרכו המאופקת מספר "איך צלילי "התקוה" בוקעים לפתע מכלי הנגינה של תזמורת הצבא המצרי. האם התרגשתי? דומה שהמלה הזאת תהיה לשון המעטה שבהמעטה... הייתי אז כמי שחי במקום אחר".

יהודה בלום, בנימין נתניהו וגד יעקבי, 8 מתוך 11 השגרירים של ישראל לארגון האומות המאוחדות, טרחו והעלו על הכתב את זכרונותיהם וקיבצו בספרים את נאומיהם שם. מן הסתם חשו המחברים בעומדם על דוכן הנואמים של העצרת הכללית או כשנאמו במועצת הבטחון שהם נושאים את דבריהם לא רק באוזני נציגי המדינות הנוכחים אלא גם ניצבים "לפני אומות העולם" ונושאים "דבר אל העמים". כאילו אוזנם של כל תושבי תבל כרויה למוצא פיהם שעה שהם שוטחים את עצומותיהם של מדינת היהודים בפני באי עולם. תחושה זו שאחזה בנציגיה של ישראל בארגון האומות המאוחדות, כנראה לא התפוגגה גם כשהתברר בעליל כי זירת האו"ם הפכה בשיאם של ימי "המלחמה הקרה" ושליטתו חסרת המעצורים של הגוש הקומוניסטי ומדינות העולם השלישי בו לבמה של גינויים ונאצות תכופות נגד ישראל.

זירה אחרת שזכתה ליצוג רב בספרי הזכרונות והכתבים היתה בון, בירת הרפובליקה הפדרלית הגרמנית. היחסים הדיפלומטיים המלאים בין ישראל לגרמניה כוננו רק במרס 1965, קודם לכן, מאז שנחתם ב-1952, הסכם השילומים בין שתי המדינות, התקיימו הקשרים הדיפלומטיים ביניהן באמצעות "חברת השילומים" שהחזיקה משרד בקלן ואיישה אותו בנציגי משרד החוץ והאוצר. פליכס אליעזר שנער שעמד בראש המשרד מיומו הראשון (ומשנת 1958 בתואר של שגריר) כמו גם השגרירים אשר בן נתן, יוחנן מרוז ואבי פרימור, פרסמו זכרונותיהם על מקום שירותם בגרמניה, שצל עברה ליווה אותם בכל אשר הלכו. במו אזני שמעתי שגריר לשעבר בבון המתרה בעמיתו המיועד לתפקיד השגריר שם כי: "זהו המקום היחיד שאסור לנו להתאהב במקום השירות". מארבעת ספרי הזכרונות עולה בבירור שכל השגרירים שכיהנו עד כה בבון נידונו לשאת "בעול כורח ורגשות" כפי שהיטיב להגדיר בבירור שכל הדיפלומטי הראשון א.פ.שנער בכותרת שהכתיר את ספרו שלו.

תחנה אחרת שהותירה את רישומה על נציגי ישראל שהרבו לכתוב על שירותם בה היתה מוסקבה. השגרירים גולדה מאיר, מרדכי נמיר, אליעזר דורון, יוסף גוברין, כתריאל כץ ואריה לוין, התנסו ישירות במשמעות יצוגנו ב"מדינה מתנכרת" שכפתה "דממה" על יהודים שזעקתם לחופש ולחירות הדהדה בכל קצוי תבל.

ב. על הספרים

במרבית ארצות המערב רווחת בימינו התופעה הספרותית הקרויה "KISS & TELL". מאפייניה נוגעים לאישי ציבור, על פי רוב מהדרג הפוליטי, אשר תיכף לסיום תפקידם, ממהרים לפרסם זכרונותיהם לאישי ציבור, על פי רוב מהדרג הפוליטי, אשר תיכף לסיום תפקידם, ממהרים חשבון עם עמיתיהם בזכרונות אלו, שתמורתם מוכנים בתי הוצאה לשלם סכומי עתק, באים המחברים חשבון עם עמיתיהם שחברי הזכרונות הללו. בישראל אין מקבילה ל"תופעה" זו, שהפכה בחוץ לארץ למעין "ענף" בעסקי ההוצאה לאור. החובה שנקבעה בחוק ("חוק דיני עונשין – בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים, תשי"ז 1957") לפיה יש להגיש כתבי יד לאישור כפול של הצנזורה הצבאית, למנוע דליפתם של סודות צבאיים, ואח"כ לוועדת שרים לאישור פרסומים של עובדי מדינה מנעה מלכתחילה זריזות בחשיפת מידע פנימי כמוס ומסווג. מידע כזה כאשר כבר מוצא את דרכו לידיעת הציבור, על פי רוב "מודלף" תחילה לכלי התקשורת ומתפרסם בהן תחילה. לימים כשחוזר מידע זה ונאסף לתוך ספרי הזכרונות והיומנים הוא בבחינת "סחורה" מיושנת "שעסיסיותה" פגה מכבר.

המניעים של בעלי הזכרונות והכתבים היו שונים ומגוונים. העלאת הדברים על הכתב היתה במקרים מסוימים צורך טבעי לגמרי, אנושי ומובן. משנתערערה בריאותו הפיזית של נתנאל לורך ז"ל הבין כי מרים קובובי כתבה על שנותיה בפראג ובווארשה בראשית שנות החמישים. בספרה "אשת ציר ישראל בפראג ובווארשה" העמידה ציון וזכרון לפועלו של בעלה השגריר אריה קובובי, לסגל השגרירויות – השליחים והעובדים המקומים המסייעים בידם. אלו היו שנים של משטר אימים בפראג, ימי "משפט" סלאנסקי ושל משטר קומוניסטי מדכא בווארשה. ימים בהח ישראל, הציונות והיהודים הוקעו בפומבי ללא מעצורים. המחברת השכילה לתאר את המימד הלא רשמי בפעילות הדיפלומטית, את המגע הבלתי אמצעי עם הציבור המקומי, התחושות השוררות בקרבו, הליכות חייו ומנהגיו. ברכה חבס, סופרת ועתונאית פרסמה תחילה את זכרונותיה על אסיה ומקום השירות של בעלה, דוד הכהן, השגריר הישראלי הראשון בבורמה, בסדרת כתבות שראו אור בעיתון "דבר". לימים נאספו הרשמים לספר, "עולמות רחוקים" שהקדים בעשר שנים את פרסום זכרונות בעלה.

ג'ון קומיי אשת השגריר לאו"ם פרסמה ב-1965, בשנת העשרים ליסוד הארגון, ספר הסוקר באהדה את הפעילות המסועפת של הארגון וסוכנויותיו. המחברת הרחיבה במיוחד את הפרקים הנוגעים לפעילותם של כוחות האו"ם להשכנת שלום מתוך דגש על פעילותם במזרח התיכון.

לאה רבין כתבה שני ספרי זכרונות. בשניהם כתבה בהרחבה על תקופות גדושות פעילות ואירועים בוושינגטון בעת שירותו של יצחק רבין כשגריר הרביעי של ישראל בארה"ב. "כל הזמן אשתו" ראה אור בחייו של יצחק רבין. "הולכת בדרכו" היה לציון וזכרון לאיש המת, שיד זדונית קיפדה את חייו. ניצה בן אלישר, רעית השגריר הראשון למצרים, תיארה את תלאותיה והתנסויותיה בקהיר, בסביבה שהקרינה לסירוגין התנכרות ועוינות. את זכרונותיה הקדימה לפרסם כ-13 שנים לפני שראה אור ספרו של בעלה השגריר אליהו בן אלישר על שירותו במצרים. כמו גם במקרה של ברכה חבס העדר המגבלות על פרסום ספרים החל על עובדי מדינה תרם לזירוז הפרסום.

חנה רביב תיעדה את תולדות בית משפחת בנטוויץ', המשמש ברציפות מעון לשגריר בלונדון מאז כינון היחסים הדיפלומטיים ב-1948. בספרה A HOUSE OF MEMORIES תיארה המחברת את דיירי הבית בחמשת העשורים האחרונים. בנוסף לכך יחדה חלק גדול מהספר לבעליו הראשונים, משפחת בנטוויץ' וקשריה לציונות ובכלל זה לבתים שהקימו צאצאי המשפחה בא"י ובהם בית לנגה ובית דניאל בזכרון יעקב.

בנוסף לבנות הזוג יש בין המחברים אב ובנו, אליהו ששון ז"ל ובנו משה יבל"א. האב שנמנה עם אנשי המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית ובנו שהלך בדרכו מילאו תפקידים בכירים בשירות החוץ של מדינת ישראל. הצירוף של אב ובנו המפרסמים זכרונות הוא יחודי לפי שעה, אולם הוא משקף תופעה הולכת ומתרחבת של צאצאים ההולכים בדרכי אבותיהם בשירות החוץ של ישראל. שניים מהם, אורי סביר ואיתן בנצור אף זכו לעמוד בראש המשרד כמנכ"לים.

מטבע הדברים הפעילות המדינית והדיפלומטית בזירה האמריקאית מקבלת ביטוי רחב ביותר באוסף היומנים, הזכרונות והכתבים. בבחינת אישור לאמירה, אותה שמעתי מ"זקני" משרד החוץ כי "לא ראוי השליח הישראלי לתואר דיפלומט מנוסה אלא אם כן שירת תחילה בוושינגטון". מרכזיותה של וושינגטון והפעילות המדינית בה כדי לקיים את בטחונה ורווחתה של ישראל לאורך השנים משתקפות בהרחבה לא רק בזכרונותיהם של השגרירים אליהו אילת, אבא אבן ויצחק רבין אלא גם בכתביהם של רבים אחרים ששירתו שם לפרקי זמן מסוימים והמשיכו אחר כך בסולם התפקידים בבירות אחרות. וושינגטון הפכה מאז מלחמת ששת הימים גם לזירת הפעילות המרכזית בכל הקשור לפתרון הסכסוך הישראלי-ערבי ולקידום תהליך השלום בשני העשורים האחרונים.

שלוש נציגויות אחרות – המשלחת לאו"ם בניו–יורק, בון ומוסקבה מקבלות אף הן ביטוי יחודי ויצוג גדול במיוחד ביומנים ובכתבים שחיברו אנשי שירות החוץ. לכל אחת מהתחנות הללו יחוד ש"תפס" בדיפלומטים הישראליים. השגרירים אבא אבן, מיכאל קומיי, גדעון רפאל, יוסף תקוע, חיים הרצוג,

יובל החמישים למדינת ישראל הוא גם ציון דרך לשירות החוץ הישראלי. לציין את שנת היובל חברו בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי ומשרד החוץ להציג את היבול העשיר של ספרי תיעוד, זכרונות, יומנים וכתבים שחברו אנשי שירות החוץ של ישראל לדורותיו.

א. אודות המחברים

הנושאים בעול הציונות המדינית ובמיוחד הללו שעסקו בהיבטיה הדיפלומטיים הותירו אחריהם ירושה נכבדה של יומנים וכתבים. המאמץ המדיני והדיפלומטי לכינון יישות עצמאית מחודשת לעם היהודי מצא ביטוי הבולט בכתביהם של ב.ז. הרצל, ח. ויצמן, ד. בן גוריון, ז. ז'בוטינסקי, נ. גולדמן, סטפן וייז ועוד רבים אחרים. לענין זה נחוץ להוסיף את שמותיהם של כל שלושת מנהלי המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית, שהפכה לימים הזרוע המדינית-דיפלומטית של "המדינה שבדרך", פרדריק קיש, חיים ארלוזורוב ומשה שרתוק (שרת) שאף הם הקפידו והותירו תיעוד על פעילותם ביומנים וכתבים אחרים. לפיכך, יש לראות באנשי שירות החוץ של מדינת ישראל שפרסמו כ-230 יומנים, ספרי זכרונות וכתבים הקשורים לפעילותם, שעלה בידינו לאתר, ממשיכיה של מורשת עשירה בכתובים שתיעדה קודם את הפעילות הדיפלומטית של הציונות המדינית ואחר כך המשיכה וסיפרה את סיפורה של הדיפלומטיה של מדינת ישראל.

מבט חטוף על מחברי היומנים והכתבים מגלה שנמנים עמהם קשת רחבה של נושאי משרות בשירות החוץ של ישראל לדורותיו. בכלל אלה השרים, והמנהלים הכלליים, שעמדו בראשו, ראשי נציגויות, יועצים משפטיים, ונציגים דיפלומטיים אחרים. בין מחברי הזכרונות לא נפקד אפילו מקומו של... מרגל ש"נשתל" בתוך שירות החוץ! בין המחברים נמצאים כמעט כל שרי החוץ של מדינת ישראל – שר החוץ הראשון משה שרת, גולדה מאיר, אבא אבן, משה דיין, יצחק שמיר, שמעון פרס, משה ארנס, סגני השרים יהודה בן מאיר ויוסי ביילין, כמו כן, המנהלים הכללים – וולטר איתן, יעקב צור, חיים יחיל, גדעון רפאל, דוד קמחי, אברהם טמיר, אורי סביר, איתן בנצור וכמובן שגרירים רבים בבירות מרכזיות ואחרות. מרבית השגרירים נמנו עם אנשי מנגנון הקבע של שירות החוץ והאחרים היו מינויים חיצוניים שגויסו לתפקיד מסוים מתוך הסקטור הפרטי והציבורי או מתוך הקצונה הבכירה של הצבא והמשטרה ופרשו לדרכם בתום שליחותם הדיפלומטית.

בין המחברים האבות המיסדים של שירות החוץ, דור ראשון להנהגת המשרד, שר החוץ משה שרת, והמנהל הכללי ולטר איתן, וקבוצה ראשונה של נציגים דיפלומטים מוסמכים של מדינת ישראל. תוארם היה אז "ציר" (MINISTER) שכן כל אחד מהם עמד תחילה בראשות "צירות" (EMBASSY) של מדינת ישראל בבירות המרכזיות ורק במרוצת השנים הפכו ל"שגרירות" (AMBASSADOR). עם קבוצה זו של מחברים נמנו אליהו אילת, אבא אבן, שלמה גינוסר, משה ישי, גולדה מאיר, יעקב צור ואליהו ששון. כמה מנציגים אלו התנסו כבר בשליחויות דיפלומטיות ובעבודה מדינית עוד בתקופת קיומה של המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית ונמנו על הפעילים בה מאז שנות ה-30. בין המחברים יש יצוג גם לבוגרי בית הספר הראשון לדיפלומטים, שהכשיר מחזור בוגרים בשנים 1947–1948 כ"מאגר" דיפלומטים לשירות החוץ העתידי ומרביתם נקלטו בעבודת המשרד במהלך שנותיו הראשונות. עם אלו נמנו השגרירים משה אראל, פנחס אליאב, אסתר הרליץ ומיכאל פרגאי.

. עם הצופים באספקלריה הדיפלומטית והמתעדים אותה מזווית ראיה מיוחדת במינה נמנו גם בנות הזוג של ששה שגרירים.

שלמי תודה

אהדתם ותמיכתם של א. בנצור, מנכ"ל משרד החוץ, והפרופ' י. שצמן, המנהל היוצא של בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי היא שאיפשרה את קיום התערוכה והפקתו של הקטלוג.

עצתם הברוכה וסיועם של עמיתי במשרד החוץ – יעקב לוי, דוד קורנבלוט, זאב סופות, משה יגר ודני כירם, ליוותה אותי בכל שלבי הפקת התערוכה. פנינה קרצ'מר, בסבלנות אין קץ בדקה וחקרה הציונים הביוגרפיים הנחוצים. פרופ' נפתלי קדמון מהמחלקה לגיאוגרפיה באוניברסיטה העברית הדריך בכל הכללים הדרושים באשר לציון השמות הגיאוגרפים. גלי זקן הדפיסה במסירות וטליה גרינברגר הפיקה את כתב היד. רעייתי הלן ועמיתי צוריאל רפאל עמלו על תרגום המבוא ועריכתו. הספרנים של ספרית משרד החוץ וכן עובדי בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי סייעו בהשאלת הפריטים החסרים. רפי ויזר, מנהל המחלקה לכתבי יד וארכיונים של הספריה הלאומית ניצח, כבקיא ומנוסה, על כל מלאכת התצוגה והכנת הקטלוג מהחל ועד כלה. פנחס (פיני) משה תרם מכישרונותיו הברוכים לעיצוב הקטלוג והתערוכה.

לכל אלה נתונה התודה והברכה.

משה פוקס

אייר תשנ"ח, ערב יום העצמאות החמישים למדינת ישראל.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM

משרד החוץ

המנהל הכללי

DIRECTOR GENERAL

ג' באייר תשנ"ח 1998 באפריל 29

תערוכת הספרים שמקיים בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי משקפת הפעילות הדיפלומטית של אנשי שירות החוץ הישראלי במשך יובל שנות המדינה כפי שבאה לידי ביטוי בזכרונות, יומנים ובספרים שפרסמו.

מדינת ישראל, משחר הקמתה התמודדה במספר רב של חזיתות להבטיח את קיומה הפיזי והבטחוני ואת מעמדה בעולם, כחברה שוות זכויות במשפחת העמים. הספרים המוצגים בתערוכה משקפים המאמץ המדיני, ההתמודדות בבירות העולם לצורך השגת נשק ואמצעי בטחון בימים הראשונים לקיום המדינה, מאמץ ההסברה הנרחב שכל אחד משליחי המדינה בעולם נטל בו חלק מאז הקמת המדינה ועד עתה, כמו גם המאמץ המדיני להשגת שלום.

יוזמת בית הספרים הלאומי בשתוף עם משרד החוץ מציגה את ייחודיות שרות החוץ הישראלי המציינת אותו מכל שרות חוץ אחר. יש בתערוכה ובספרים המוצגים בה הד למשימות המרובות המוטלות עלינו, מגוון האמצעים העומדים לרשותנו, תחושת השליחות והאחריות המאפיינת את עובדיו ויותר מכל, מבחן ונצחון הרוח והמקוריות.

אני רואה את הספרים בתערוכה, ולי כמו לעמיתי במשרד החוץ, אלה עדויות חיות, פרקי עשייה של שליחים, חברים ועמיתים, בנים למשפחה אחת.

איתו בנצור

זכרתי ימים מקדם

זכרונות, יומנים וכתבים של אנשי שירות החוץ של ישראל

משה פוקס

תערוכה בבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי אולם ברמן – ירושלים – אייר, תשנ"ח

זכרתי ימים מקדם

זכרונות, יומנים וכתבים של אנשי שירות החוץ של ישראל

DIPLOMATIC PASSPORT